

Marta Walkusz
Biblioteka Akademii Muzycznej
im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku, Gdańsk, Polska
m.walkusz@amuz.gda.pl

 0000-0003-0849-3818

Warszawskie druki muzyczne w spuściźnie śpiewaczki Haliny Mickiewiczówny (1923–2001). Cz. 1: Wydawcy, repertuar muzyczny oraz znaczenie księgozbioru. Katalog nut

Warsaw music prints in the legacy
of singer Halina Mickiewiczówna (1923–2001).
Part 1: Publishers, musical repertoire and the significance
of the book collection. Catalog of sheet music

Abstract: The article is the first part of the results of a detailed study of musical *varsaviana* from the legacy of singer Halina Mickiewiczówna (1923–2001). It includes historical and bibliological considerations, such as establishing the dating of the prints and informations about their makers – publishers and printers, as well as musicological considerations, such as a discussion of the publishing repertoire and its reception in the activities of Warsaw publishers. The aim of the article is first and foremost to prove that the singer's collection represents a representative fragment of Warsaw's sheet music production of the pre-war, interwar and post-war periods, and its content documents the popularity at these times of such a musical genre as the solo song, as well as operatic excerpts favored by the public and the Maestra herself. The article concludes with a catalog of the musicals discussed.

Keywords: Halina Mickiewiczówna (1923–2001) – musical collections – Warsaw publishers and printers – music catalogs

Słowa kluczowe: Halina Mickiewiczówna (1923–2001) – księgozbiory muzyczne – warszawscy wydawcy i drukarze – katalogi muzyczne

Wstęp

W latach 2002–2004 r. do Biblioteki Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku (dalej: Biblioteka aMuz) trafiła duża kolekcja wybitnej śpiewaczki operowej i operetkowej oraz pedagog Haliny Mickiewiczówny (1923–2001)¹, przekazana przez jej wnuczkę, Justynę Trapkowską. Początkowo część spuścizny Maestry, zawierająca ikonografię, pamiątki rodzinne oraz dokumentację, trafiła do Biblioteki aMuz w formie depozytu i dopiero w 2019 r. J. Trapkowska ponownie przyjechała do Biblioteki i przeprowadziła drugą selekcję, decydując ostatecznie, jaki materiał pozostanie w zasobach bibliotecznych. Część ta zawiera materiały archiwalne i muzealia, w skład których weszły dokumenty biograficzne (notatki, życiorys, kwestionariusze osobowe, przebieg edukacji – świadectwa, dyplomy), maszynopis dotyczący metodyki emisji głosu, dokumenty dotyczące działalności zawodowej, artystycznej, społecznej (umowy, zaświadczenia, opinie, podziękowania za koncerty, wycinki prasowe i maszynopisy, zbiór programów wydarzeń artystycznych) i pedagogicznej (podziękowania i gratulacje, dokumenty jubileuszowe, telegramy, teksty arii, teksty poetyckie – także autorstwa Mickiewiczówny, katalog arii operetkowych, afisze dotyczące studentów), materiały dotyczące Ady Sari² i Dni Sztuki Wokalnej³, korespondencję, ikonografię (klisze oraz zdjęcia), materiały osobiste (dokumenty dotyczące finansów, adresowniki, rozmaite zeszyty i notatniki), pusty album fotograficzny z ręcznie haftowaną obwolutą, album wyklejany wycinkami prasowymi, album wyklejany zdjęciami, wstęgi okolicznościowe, drewniana plakietka okolicznościowa, a także różnorodne

1 Właściwie Halina Porszukow; nazwisko panięskie matki Kamili Porszukow – Mickiewicz – przyjęła jako pseudonim artystyczny z wdzięczności za troskę o karierę. Pseudonimu używała głównie z przyrostkiem -ówna, zob. K.I. Gawęcka, *Halina Mickiewiczówna. Ciepło głosu i serca*, Gdańsk 2022, s. 16, 22. Jest to drugie, rozszerzone wydanie biografii śpiewaczki (pierwsze wydane w 2009 r.), opartej na wspomnieniach: jej własnych, rodziny i przyjaciół oraz studentów i współpracowników. Sylwetka śpiewaczki będzie jednak omówiona dokładniej w drugiej części rozważań nad jej spuścizną.

2 Właściwie Jadwiga Scheuer (Szayer lub Szajer, 1886–1968), zob. K.I. Gawęcka, *Halina Mickiewiczówna...*, s. 94, zob. też J. Ścibisz-Borecka, *Trzy pokolenia*, praca dyplomowa napisana pod kierunkiem wykł. H. Mickiewicz, Gdańsk 1976, s. 3. Praca przechowywana w Bibliotece aMuz., nr inw. IPD791, sygn. 78(043)III - Ści-Trz.

3 Międzynarodowy Festiwal i Konkurs Sztuki Wokalnej im. Ady Sari w Nowym Sączu (inaczej: Dni Sztuki Wokalnej) miał swój początek w 1985 r. dzięki inicjatywie śpiewaczki prof. Heleny Łazarskiej (1934–2022) i dyrektora Małopolskiego Centrum Kultury „Sokół” Antoniego Malczaka (ur. 1948). Konkurs jest nie tylko pewnym etapem kształcenia wokalnego – przygotowaniem młodych śpiewaków do wielkich, międzynarodowych konkursów, lecz jego celem jest również również propagowanie muzyki wysokiej w różnych stylach i gatunkach poprzez realizowanie prawidłowej sztuki wokalnej, zob. *O festiwalu* [w:] Międzynarodowy Festiwal i Konkurs Sztuki Wokalnej im. Ady Sari, [online] <https://adasari.pl/o-festiwalu> [dostęp 24.10.2023].

pocztówki, rysunki, przewodniki i notatki. Druga część spuścizny, zawierająca manuskrypty i druki muzyczne, została częściowo zewidencjonowana i skatalogowana w latach 2002–2004⁴, a częściowo, jak manuskrypty (150 woluminów), pozostaje jedynie w formie spisu. Pozostałe druki muzyczne są w trakcie porządkowania i ewidencjonowania.

Artykuł jest wynikiem poszerzonych badań nad muzycznymi *varsavianami* z kolekcji Maestry względem tych omówionych w dysertacji doktorskiej, bowiem całość wydań warszawskich w tej kolekcji obejmuje 100 tytułów wydanych w latach 1866–1980. Z uwagi na mnogość znalezionych wpisów proveniencyjnych oraz szczegółowe omówienie problematyki układu kolekcji, rozważania nad spuścizną Maestry autorka podzieliła na dwie części, uwzględniając metodologię podjętych badań. Pierwszym ich etapem było sporządzenie katalogu *varsavianów* (zob. Aneks. Katalog nut), w którym wszystkie opisy bibliograficzne zostały sporządzone z autopsji. Drugim etapem, po zidentyfikowaniu warszawskiego wydawcy bądź nakładcy było ustalenie jak najdokładniejszej datacji druków. Niestety, w wielu przypadkach data wydania nie była podawana, należało więc przyjąć kryteria, na podstawie których data (lub zakres dat) jest prawdopodobna: czas działalności lub lata życia wydawcy/nakładcy, wykaz miast, w których mieściły się filie wydawnictwa, zmiany nazw firm, obecność pieczęci księgarń, na podstawie których można uzyskać informacje o dystrybucji danego tytułu. W wielu przypadkach można było posiłkować się katalogiem Biblioteki Narodowej (dalej: BN), autorka odniosła jednak wrażenie, że w trakcie katalogowania nie brano pod uwagę chociażby wymienionych filii wydawnictw, a opierano się jedynie na znaku wydawniczym, który przecież pochodził od pierwotnej matrycy. O nowszych datach wydania decydowały w jej opinii okładki, na których drukowano w miarę powstawania kolejne filie lub nowe adresy dystrybucji tytułów.

Trzecim etapem było ustalenie proveniencji druków, gdyż obok dokumentacji bibliotecznej – protokołów wpływu nut, w których zawarto informację o ich pochodzeniu – to właśnie znaki własnościowe w głównej mierze stały się dowodem na zaistnienie tej kolekcji.

Celem niniejszej części jest więc charakterystyka muzykologiczna i historyczno-bibliologiczna zasobu (m.in. omówienie datacji niektórych druków). Skupiono się nad repertuarem muzycznym i jego recepcją w działalności warszawskich wydawców badanych druków. Omówiono działalność edytorów,

4 Wśród druków znajdują się m.in. wydania warszawskie, które zostały omówione w dysertacji doktorskiej autorki, zob. M. Walkusz, *Warszawskie druki muzyczne wydane w latach 1875–1918, przechowywane w gdańskich bibliotekach*, rozprawa doktorska przygotowana pod kierunkiem dr. hab. Jacka Puchalskiego, Warszawa 2019, s. 260–264.

których – z uwagi na wybrane ramy czasowe – zabrakło w dysertacji doktorskiej. W przypadku niektórych edytorów nie ma kompletnych informacji w literaturze przedmiotu i jedynym źródłem wiedzy o ich istnieniu są adresy wydawnicze w drukach muzycznych. Niniejsza praca otwiera więc nowe możliwości badań: z pewnością potrzebne są katalogi muzykaliów sporządzone pod kątem działalności kilku wydawców i drukarzy, w celu zanalizowania i omówienia ich współpracy, jak również ostatecznego uzgodnienia właściwych dat wydania *varsavianów*.

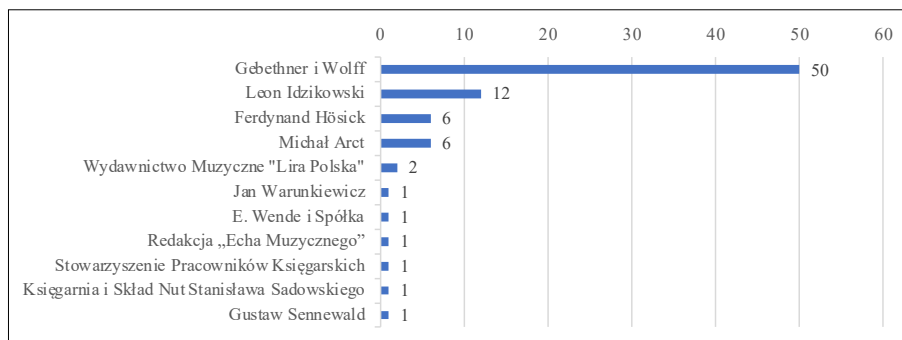
W części drugiej omówiono pochodzenie druków na podstawie analizy wpisów proveniencyjnych zachowanych w wielu egzemplarzach; odnalezione nazwiska należą przede wszystkim do Mickiewiczówny, Ady Sari i Jerzego de Larzac (daty życia nieznane), męża Mickiewiczówny, oraz osób, które miały duży udział w kreowaniu życia muzycznego Warszawy i innych polskich miast na przełomie XIX i XX w. Odkryto i przedstawiono sposób, w jaki Maestra kolekcjonowała i sygnowała druki w swojej bibliotece udowadniając, że kupione lub otrzymane nuty kolekcjonowała w sposób uporządkowany.

Muzykalia w spuściźnie Mickiewiczówny jako wyraz działalności warszawskich wydawców, drukarzy i księgarzy

Badane druki muzyczne stanowią wycinek obrazujący działalność warszawskich ludzi książki. Wśród wydawców znaleźć można najważniejsze firmy przedwojenne (zob. rys. 1): Gebethner i Wolff (w 50 tytułach), L. Idzikowski (12 tytułów), Ferdynand Hösic i Michał Arct (w sześciu tytułach), Wydawnictwo Muzyczne „Lira Polska” (dwa tytuły) oraz Jan Warunkiewicz, E. Wende i Spółka, Redakcja „Echa Muzycznego”, Stowarzyszenie Pracowników Księgarskich, Księgarnia i Skład Nut Stanisława Sadowskiego i Gustaw Sennewald (po jednym tytule), jak również powojenne (zob. Rys. 2): Spółdzielnia Wydawnicza „Czytelnik” (w siedmiu tytułach), Wydawnictwo Eugeniusza Kuthana, Wydawnictwo Muzyczne Arcta i Wydawnictwo Muzyczne Agencji Autorskiej (po dwa tytuły) oraz Wydawnictwo Muzyczne „Synkopa”, Wydawnictwa Artystyczne i Filmowe „Synkopa”, Wojewódzki Ośrodek Instrukcyjno-Methodyczny Pracy Kulturalno-Oświatowej i Przedstawicielstwo Wydawnictw Polskich (po jednym tytule).

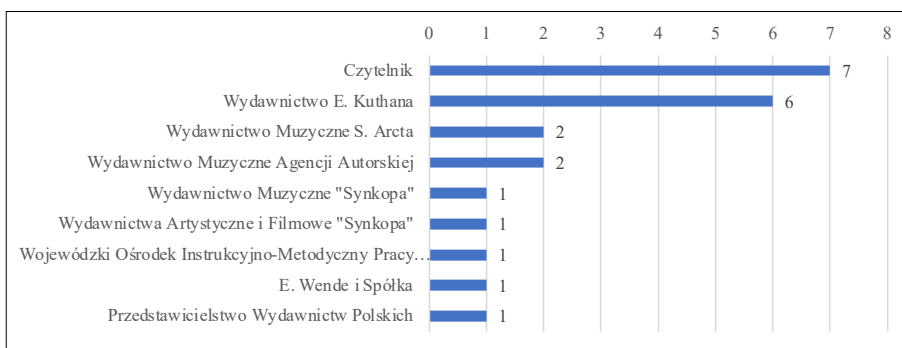
Rys. 1. Wykres przedstawiający liczbę druków reprezentujących wydawców przedwojennych w kolekcji Mickiewiczówny.

Opracowanie: Marta Walkusz

Rys. 2. Wykres przedstawiający liczbę druków reprezentujących wydawców między- i powojennych w kolekcji Mickiewiczówny.

Opracowanie: Marta Walkusz

Wydania Gebethnera i Wolffa w większości pochodzą z lat 1870–1924; kilka wydań datowanych jest również na po 1924 oraz między 1919 i 1925⁵ i 1932⁶. Datowanie wielu nut jest niestety niepewne i często jest określone na podstawie kilku parametrów. W przypadku Gebethnera i Wolffa wypisane na okładkach

5 Np. G. Meyerbeer, *Afrykanka*. No. 1 bis, *Romans*, Warszawa: nakład i własność Gebethner i Wolff, [między 1919 i 1925] (Warszawa: Zakł. Graf. B. Wierzbicki i S-ka). Źródło: Biblioteka aMuz, nr inw. N 46225; sygn. 78(0.068) Meyer G – Afric/R. Biblioteka Narodowa datuje ten druk na [po 1920].

6 A.M. Klechniowska-Sass, *Berçeuse à la fable scénique: Le roi Bombala de M-e Dynowska* : pour chant (deux voix) et piano : op. 15 = *Kołysanka* z op. 15 z ilustracji muzycznej do baśni M. Dynowskiej p.t. „Król Bombala”, Warszawa: Skład Główny Gebethner i Wolff, 1932 (Warszawa: Litografia i Sztucharnia Nut J. Konarzewski). Źródło: Biblioteka aMuz, nuty niezewidencjonowane.

miasta, w których firma otwierała kolejne filie pozwalają na podanie dokładniejszej daty lub zakresu dat kolejnego przedruku, pomimo iż np. znak wydawniczy, data cenzury lub nazwa drukarza wskazuje na datowanie o wiele starsze.

Wymienić należy również jeden tytuł wydany jednocześnie nakładem Gebethnera i Wolffa oraz Wydawnictwa „Lira Polska”, datowany na [1925]⁷ i opatrzone znakiem wydawniczym L. 223 P. Wydawnictwo „Lira Polska” pojawia się również wspólnie z wydawnictwem L. Idzikowski i w tym przypadku datowanie nie jest pewne. Nuty sygnowane są znakiem wydawniczym W. 123 M. Druk z tym znakiem BN datuje na [około 1920]⁸. W opinii autorki to datowanie jest błędne, gdyż, biorąc pod uwagę relatywność sąsiednich znaków wydawniczych, z których W. 121 M. posiada podaną w druku datę copyright 1923⁹, podobnie jak dalszy numer W. 127 M.¹⁰, datowanie nie może być późniejsze niż 1923 r.

7 Data jest niepewna i ustalona na podstawie relatywności numerów sąsiednich znaków wydawniczych. Nad tematyką datacji druków „Liry Polskiej” autorka prowadzi osobne badania. Zakres numerów od 193 do 270 w obrębie tego znaku wydawniczego zarówno przez BN, jak i przez *Bibliografię Polską 1901–1939* datowany jest na [1925] lub [nie po 1926] lub [między 1925 i 1926], zob. np. F. Campana, *Powiedz, że kochasz = Dimmi che m'ami* : duet na sopran i tenor lub na dwa soprały, Warszawa: „Lira Polska”, [nie po 1926] (Warszawa: Lit. J.F. Konarzewski i J. Mękariski ; Druk Tytus Talikowski). 7, [1] strona ; 34 cm. (Tęsknoty, Dumki i Pieśni, Które Się Nie Starzeją ; 21). Znak wyd. L. 222 P. [w:] *Bibliografia Polska 1901–1939*. T. 3, Bol-Ce, pod red. J. Wilgat, B. Dobrzyńskiej i I. Olszewskiej, Warszawa 1993, s. 539. Nuty ze znakiem L. 193 P. posiadają datację w druku, zob. K. Oberfeld, *Nimba* : tango : piosenka kabaretowa, słowa Ludomira Skórewicza ; muzyka Kazimierza Oberfelda, Warszawa: Wydawnictwo „Lira Polska” ; Warszawa [i pozostałe]: składy główne Gebethner i Wolff, copyright 1925 (Warszawa: Lit. J.F. Konarzewski i J. Mękariski : szych. K. Drzewiecki). 5, [1] strona ; 34 cm. Okładka sygnowana „GB”. Na stronie tytułowej: „Z repertuaru Karola Hanusza”. Znak wyd. L. 193 P. Nuty ze znakiem L. 270 P. są ostatnim znalezionym przez autorkę drukiem przed długą serią niezidentyfikowanych nut (znaki wydawnicze L. 271 P. – L. 317 P.). Następny tytuł, ze znakiem L. 318 P. jest już znany i z pewną datacją z druku – 1926 r., zob. J. Gibs, *Góra baby* : one-step, słowa Inwaldzkiego ; muz. Joe Gibs. Warszawa: Wydawnictwo „Lira Polska”, copyright 1926 (Warszawa: Lit. J. Konarzewski i J. Mękariski). 5, [1] strona : ilustracje kolorowe ; 35 cm. Na okładce: Z repertuaru teatru „Qui pro Quo”. Wykonywane z olbrzymim powodzeniem w rewji „Grunt się nie przejmować”. Znak wyd. L. 318 P. Powyższe przykłady druków służą wyłącznie wyjaśnieniu problemu z datowaniem, nie pochodzą z księgozbioru Mickiewiczówny.

8 F.P. Tosti, *Ninon*, Warszawa ; Kijów: L. Idzikowski ; Warszawa : Wydawnictwo Muzyczne „Lira Polska”, [1924–1930] ([Warszawa] : Szych. K. Drzewiecki). Źródło: Biblioteka aMuz, nr inw. N 46232; sygn. 78(0.068) Tosti FP – Ninon, por. tenże [w:] Polona.pl [online] <https://polona.pl/preview/85be9cc1-21d1-45f1-8da5-09a9f7695823> [dostęp 20.03.2024]. Ponieważ nie można podać konkretnej datacji, przypuszczalny zakres lat wydania ujęto w nawiasy kwadratowe.

9 L. Różycki, *Fantaisie : sur les motifs de l'opéra Casanova* : pour piano : Op. 47, Ludomir Różycki, Warszawa: Lira polska ; Varsovie ; Kieff: L. Idzikowski, copyright 1923 (Warszawa: Lit. J. Konarzewski i J. Mękariski). 11 stron ; 34 cm. Znak wyd. W. 121 M. [w:] Biblioteka Polskiej Piosenki, [online] https://bibliotekapiosenki.pl/publikacje/Rozycki_Ludomir_Fantaisie_sur_les_motifs_de_lopera_Casanova_pour_piano_op_47 [dostęp 20.03.2024].

10 W. Lachman, *Sztandary polskie w Kremlu = Les etendards polonais au Kremlin* : chór mieszany, muzyka Waclaw Lachman ; słowa M. Romanowskiego. Warszawa ; Kijów: Leon Idzikowski ; Warszawa: Lira Polska, 1923. 5 stron ; 27 cm. Znak wyd. W. 127 M.

W większości druków, w rozmaitych miejscach (na okładce, pod zapisem nutowym: na początku utworu, bądź na końcu), pojawiają się nazwy firm drukarskich bądź nazwiska drukarzy. W niniejszym artykule skupiono się na omówieniu działalności tylko tych zakładów drukarskich, których – z uwagi na zakres lat – zabrakło w dysertacji doktorskiej autorki.

Z Gebethnerem kooperowali najwięksi warszawscy drukarze, a na podstawie *varsavianów* ze zbioru Mickiewiczówny można znakomicie tę współpracę uchwycić. Porządkując druki wydane przez Gebethnera i Wolffa w sposób chronologiczny, wynotowano następujące firmy drukarskie wraz z adresem, jeśli był podany w druku, i z zachowaniem oryginalnej pisowni, w nawiasie podając datę wydania nut:

1. Pośpieszna Lit. i Sztuch. Nut J. Mękarckiego No. 17 Aleksandrja w Warszawie (1888);
2. Lit. Mękarcki 40 Krak. Przedm. (1889 i 1891);
3. Lit. W. Grosse à Moscou Miljnicoff per prop. Maison (1893);
4. Lit. Mękarcki 40 Krak. Przedm. w Warszawie (1895);
5. Druk. L. Bilińskiego i W. Maślankiewicza (1898);
6. Lit. J. Mękarcki ul. Aleksandrja 17 w Warszawie (po 1899);
7. Zakład litogr. C.G. Rödera w Lipsku (1904);
8. Lit. C. Witanowski Oboźna 9 w Warszawie (po 1907);
9. Druk. L. Bilińskiego i W. Maślankiewicza, Nowogrodzka 17 w Warszawie (po 1910);
10. Drukarnia i Lit. J. Cotty (1913, również między 1910 i 1919);
11. Drukiem Józefa Eberlego, Wiedeń VII (1916);
12. Lit. J. Konarzewski (1922);
13. Lit. J. Konarzewski i J. Mękarcki w Warszawie (po 1922);
14. Zakład art. Litogr. C.G. Rödera w Lipsku (po 1922);
15. Lit. J. Konarzewski i J. Mękarcki (po 1924);
16. Zakł. Graf. B. Wierzbicki i S-ka (po 1924 oraz między 1919 i 1925, również po 1925);
17. Piotr Laskauer (między 1919 i 1925);
18. Litografja i Sztucharnia Nut J. Konarzewski (1932).

Wśród gebethnerowskich druków należy zwrócić uwagę na najstarszy, *Réminiscences de l'opera „Le chateau mystérieux”* A. Rzepki¹¹, datowany według autorki artykułu na 1870 r.

11 A. Rzepko, *Réminiscences de l'opera „Le chateau mystérieux = Straszny dwór de Stanislas Moniuszko* : pour le piano à quatre mains, par R. Adolf, Varsovie: chez Gebethner & Wolff propriété des editeurs, [około 1870]. 19 stron ; 33 cm. Znak wyd. G. 502 W. Biblioteka aMuz, nr inw. N 46110, sygn.: 78(0.068) Rzepk A – Remin.

W 12 wydaniach L. Idzikowskiego znaleziono następujące firmy drukarskie (z zachowaniem oryginalnego zapisu):

1. Drukarnia Społeczna Stow. Robot. Chrześc., Plac Grzybowski 3/5 (wydanie z 1910);
2. Szytych K. Drzewiecki ; Lit C. Witanowski, Warecka 2 (1911);
3. Lit. C. Witanowski Oboźna 9 (1912);
4. Druk. Społeczna (1920 i 1922);
5. Lit. J.F. Konarzewski i J. MękarSKI (1922);
6. Szytych. K. Drzewiecki (1924 oraz [1924–1930])
7. Lit. J. Konarzewski (1929).

Drukarnia Społeczna Stowarzyszenia Robotników Chrześcijańskich nie jest omówiona osobno w literaturze przedmiotu¹², choć jej nazwa pojawia się w licznych drukach muzycznych wydanych nakładem m.in. L. Idzikowskiego (u Mickiewiczówny znaleziono trzy druki) i Gebethnera i Wolffa¹³.

W wydaniach F. HöSicka znajdują się następujące drukarnie:

1. Lit. MękarSKI No. 411 Krak. Przed. (1872);
2. Druk. Józefa Jeżyńskiego, ul. Nowolipki nr 9 (cenz. 1888);
3. C. Witanowski, Oboźna 9 w Warszawie (po 1908).

Dwa wydania F. HöSicka: *Marzę!* F.P. Tostiego¹⁴ oraz pierwodruk *Beaty S. Moniuszki*¹⁵ są, obok wymienionych wyżej *Réminiscences*, jednymi z najstarszych druków w księgozbiornie *varsavianów* Mickiewiczówny.

W tytułach wydanych nakładem M. Arcta znaleziono następujące drukarnie:

1. Lit. MękarSKI, 40 Krak. Przedm. (1891);
2. Lit. C. Witanowskiego, Krakowskie Przedmieście 2 (cenz. 1894, druk po 1906);
3. C. Witanowski Oboźna 9 (około 1906).

Po jednym tytule reprezentowani są pozostali wydawcy przedwojenni, a z ich druków również wynotowano znane drukarnie warszawskie – w kolejności chronologicznej: G. Sennewald (w zakładzie sztycharskim Gebethnera

12 Nie wymieniana jest nawet w artykule o Stowarzyszeniu, zob. S. Gajewski, *Stowarzyszenie Robotników Chrześcijańskich w Królestwie Polskim*, „Roczniki Humanistyczne” 1982, T. 30, zesz. 2, s. 103–130.

13 M. Walkusz, *Warszawskie druki muzyczne wydane w latach 1875–1918, przechowywane w gdańskich bibliotekach*, dz. cyt., s. 222.

14 F.P. Tosti, *Marzę!* = *Penso!* : melodia popolare, Warszawa: nakład F. HöSicka, cenzura 1888 (Warszawa, ul. Nowolipki nr 9: Druk. Józefa Jeżyńskiego). Źródło: Biblioteka aMuz, nuty niezewidencjonowane.

15 S. Moniuszko, *Beata* : opera. No. 4, Arietta *Beaty Oh, ileż roskoszy*, Warszawa: nakład i własność Ferdynanda HöSicka, [1872] ([Warszawa]: lit. MękarSKI No. 411 Krak. Przed). Źródło: Biblioteka aMuz, nuty niezewidencjonowane. Datowanie zob. K. Mazur, *Pierwodruki Stanisława Moniuszki*, Warszawa 1970, s. 206, poz. 133.

i Wolffa, między 1866 i 1867¹⁶ – są to najstarsze druki w całej kolekcji Maestry), Redakcja „Echa Muzycznego”¹⁷ (Litografja i Szytych. Nut S. Orgelbranda, 1890), Księgarnia i Skład Nut Stanisława Sadowskiego (Lit. Konarzewskiego Nowy Świat 38, cenzura 1899), E. Wende i Spółka (Lit. J. Konarzewski i J. Męcarski, cenzura 1917), Jan Warunkiewicz¹⁸ (Lit. J. Konarzewski i J. Męcarski, wyd. 1922 (Fot. 1)), Stowarzyszenie Pracowników Księgarskich¹⁹ (Druk. Lit. Jana Cotty, około 1925).

Już sam wykaz nazw firm stanowi pewien obraz warszawskiego drukarstwa przełomu XIX i XX w., gdzie techniki miedziorytnicze, stosowane głównie wobec zapisu nutowego przeplatały się z litografią, wykorzystywaną zarówno przy odbijaniu nut, a przede wszystkim do powielania okładek.

Varsaviana międzywojenne oraz powojenne w kolekcji Mickiewiczówny to już zupełnie „inny świat”, przeskok w odmienne realia polityczne i gospodarcze w Polsce po II wojnie światowej, zwrot ku innym technikom druku, m.in. offsetowi. Z chronologicznego punktu widzenia, najwcześniej powstałym wydawnictwem reprezentowanym w zbiorze Maestry jest Wydawnictwo Muzyczne „Synkopa”, działające od lat 30. XX w.²⁰, publikujące wyłącznie nuty. Najbardziej popularne publikacje pochodzą już z lat 60., gdy wydawnictwa „Synkopy” zyskały kolorowe okładki²¹ i charakterystyczną „nutkę” będącą

16 C.F. Gounod, *Faust*: opera w 5ciu aktach PP. Barbier i Carré. Nr. 4, *Walc ułożony do śpiewu*, muzyka Karola Gounod; słowa polskie L. Matuszyńskiego, Warszawa: nakładem G. Sennewalda przy ulicy Miodowej Nr 481 (2 nowy), [między 1866 i 1867] ([okładka, Warszawa]: w drukarni J. Jaworskiego Krak. Przedmieście Nr. 415 : [nuty] w zakładzie sztycharskim Gebethnera i Wolffa). 14 stron; 33 cm. Znak wyd. G 174 S G. Źródło: Biblioteka aMuz, nr inw. N 47730; sygn. 78(0.068) Gouno C – Faust/Wal.

17 M. Walkusz, *Warszawskie druki muzyczne... dz. cyt.*, s. 68.

18 Jan Warunkiewicz (daty życia nieznane), artysta plastyk, grafik, wydawca, również pisarz i kompozytor. Autor grafik okładowych, np. „Psyche. Dwutygodnik ilustrowany poświęcony badaniom zjawisk psychicznych”, red. i wyd. K. Kuszell, druk Rogowicz i S-ka, Warszawa 1912, [online] <http://www.tradycjiezoteryczna.ug.edu.pl/node/586> [dostęp 17.10.2023]. W spuściznie Mickiewiczówny znajduje się druk, gdzie Warunkiewicz jest jednocześnie kompozytorem muzyki, autorem słów oraz obrazu na okładce, a także wydawcą, jedynie druk zlecił firmie litograficznej Konarzewskiego i Męcarskiego, zob. J. Warunkiewicz, *Usta-korale mi daj*: pieśń odwieczna na głos męski lub żeński, do słów własnych Jana Warunkiewicza. - Warszawa: Jan Warunkiewicz, copyright 1922 (Warszawa: Lit. J. Konarzewski i J. Męcarski w Warszawie).

19 Spółka zarejestrowana w 1923 r., która odkupiła nakłady opublikowane przez upadłą Kasę Przejrzności i Pomocy Warszawskich Pomocników Księgarskich, zob. A. Kłossowski, *Tradycje polskich organizacji księgarskich*, Warszawa 1984, s. 28.

20 Najwcześniej wydany druk w tym wydawnictwie w Katalogu Głównym Biblioteki Narodowej datowany jest na 1936 r., zob. M. Zugariew, *List bez odpowiedzi*: tango, słowa Lipski – Szlengel, Warszawa: Wydawnictwo Synkopa, cop. 1936. Źródło: BN Mus.III.70.377.

21 Autorem grafik jest Eryk Lipiński (1908–1991), satyryk, karykaturzysta, dziennikarz, autor ilustracji i plakatów; założyciel tygodnika satyrycznego „Szpilki”, zob. Muzeum Karykatury im. Eryka Lipińskiego, [online] <https://www.muzeumkarykatury.pl/index.php/pl/o-muzeum/eryk-lipinski> [dostęp 20.3.2024].

znakiem rozpoznawczym – logo (Fot. 2). Druk zlecano Zakładom Graficznym „Tamka” w Warszawie, które właśnie od lat 60. znacznie rozwinęły się pod względem technologicznym, instalując w drukarni maszyny linotypowe i monotypowe oraz organizując świetnie wyposażony oddział chemigrafii. „Tamka” podążała za nowinkami technicznymi, uruchamiając również przygotowalnię offsetową, dzięki czemu mogła produkować odbitki wielobarwne²².

Fot. 1. J. Warunkiewicz, *Usta-korale mi daj* : pieśń odwieczna na głos męski lub żeński, do słów własnych Jana Warunkiewicza, Warszawa: Jan Warunkiewicz, copyright 1922 (Warszawa: Lit. J. Konarzewski i J. Mękowski w Warszawie).

Źródło: Biblioteka aMuz, nuty niezewidencjonowane. Zdjęcie: M. Walkusz

22 Tamka, [online] https://www.warszawskiedrukarnie.pl/?page_id=411 [dostęp 16.3.2024].

Fot. 2. Przykłady okładek nut wydanych w Wydawnictwie Muzycznym „Synkopa” w latach 60. XX wieku.
Źródło: Biblioteka Polskiej Piosenki, [online] <https://bibliotekapiosenki.pl/wydawcy/Synkopa/powiazania> [dostęp 20.3.2024. Kompilacja okładek: M. Walkusz

W zbiorze Mickiewiczówny znajduje się jeden przykład nut wydanych przez to wydawnictwo (Fot. 3):

Fot. 3. P. Perkowski, *To wszystko dla ciebie*, muzyka Pierre Aubar ; słowa: Juliusz Gardan, Warszawa: Wydawnictwo Muzyczne „Synkopa”, 1960 (Warszawa: Zakł. Graf. „Tamka”).
Źródło: Biblioteka aMuz, nr inw. N 46964; sygn. 784.3 Perko P – Towsz. Zdjęcie: M. Walkusz

Od 1959 r. funkcjonowały Wydawnictwa Artystyczne i Filmowe zajmujące się wydawaniem albumów, monografii szkół i kierunków, syntez, esejów, rozpraw teoretycznych i historycznych, książek popularnonaukowych, encyklopedii, leksykonów i słowników z dziedziny sztuk plastycznych²³. W latach 60.²⁴ pod nazwą Wydawnictwa Artystyczne i Filmowe „Synkopa”, niejako połączenie WAiF oraz Wydawnictwa Muzycznego „Synkopa” (warianty nazwy: WAiF „Synkopa”, Wydawnictwo Muzyczne „Synkopa”), współpracowały z Zakładami Graficznymi „Tamka”, specjalizując się w wydawaniu muzyki

23 *Wydawnictwa Artystyczne i Filmowe Spółka z o.o.* [w:] *Encyklopedia PWN*, [online] <https://encyklopedia.pwn.pl/haslo/Wydawnictwa-Artystyczne-i-Filmowe;3998724.html> [dostęp 18.10.2023].

24 Prawdopodobnie ok. 1965 r., zob. *Wytwórcy książek. Historia społeczności wydawniczej w czasach PRL-u*, pod red. J. Mrowczyka, Kraków 2023, szp. 210–211.

rozrywkowej: rozmaitych piosenek, big-beatu, jazzu²⁵. Również dla WAiF „Synkopa” charakterystyczne są kolorowe okładki wykorzystujące rozmaite motywy graficzne. Z redakcją współpracowali znani ówczesni graficy, m.in. Andrzej Ryszard Heidrich (1928–2019), Hubert Hilscher (1924–1999), Jan Młodożeniec (1929–2000), Krzysztof Racinowski (1932–1993) czy wspomniany wyżej E. Lipiński. WAiF „Synkopa” miały również własne logo. W kolekcji Mickiewiczówny znajduje się jeden druk (Fot. 4):

Fot. 4. Przykład okładki WAiF „Synkopa” (autor nieznany). M. Sewen, *Czumbalalajka* : (melodia cygańska), opr. mel. cygańskiej ; słowa: Zbigniew Stawecki, Warszawa: Wydawnictwa Artystyczne i Filmowe „Synkopa”, 1966 (Warszawa: Zakłady Graf. „Tamka”).
Źródło: Biblioteka aMuz, nr inw. N 46981; sygn.. 784.3 Czumb/Sew. Zdjęcie: M. Walkusz

25 Warto wspomnieć, że w latach 1968–1971 nakładem tego wydawnictwa wychodziło czasopismo „Klub Miłośników Piosenki”, specjalizujące się w popularyzacji polskiego big-beatu i jazzu, zob. *Synkopa – Klub Miłośników Piosenki (czasopismo)* [w:] *Polski big-beat i nie tylko*, [online] <https://polskibigbitinietylko.blogspot.com/2022/07/synkopa-klub-miosnikow-piosenki.html> [dostęp 19.03.2024].

Wydawnictwa Eugeniusza Kuthana (1897–1955) funkcjonowały w latach 1940–1950 pod adresem Pl. Trzech Krzyży 12 (wcześniej, od 1925 r. Kuthan prowadził tylko księgarnię). Kuthan wydawał książki, głównie literaturę piękną oraz nuty²⁶. W 1948 r. ogłosił *Katalog Wydawnictwa Eugeniusza Kuthana*²⁷. W kolekcji Maestry znajdują się dwa druki wydane przez Kuthana: piosenka z serii utworów na akordeon, mandolinę lub skrzypce „Niebieska Seria Przebojów”: *Ipowróciłem do Ciebie, Warszawo* Witolda Elektorowicza²⁸ oraz walc angielski na głos i fortepian Adama Lewandowskiego *Przeminęło z wiatrem*²⁹. Jak wynika z zapisu w drukach, Kuthan współpracował z zakładem litograficzno-sztycharskim Stanisława Rynczaka mieszczącym się w Warszawie przy ul. Stalowej 26 (nuty drukowane metodą litograficzną)³⁰. Zakład Rynczaka drukował nuty również metodą sztycharską, co wynika z zapisu w nutach wydanych m.in. przez Feliksa Grąbczewskiego³¹, M. Arcta³², czy Spółdzielnię Wydawniczą „Czytelnik”³³. W literaturze przedmiotu nie ma informacji o firmie Rynczaka, istnieją jednak opracowania mówiące o tym, że w latach 1946–1948 J. Rynczak (imię, daty życia oraz powiązania ze Stanisławem są nieznane) prowadził działalność wydawniczą³⁴ zajmując lokal również przy ul. Stalowej

26 M. Fuksiewicz, *Kuthan Eugeniusz* [w:] *Słownik pracowników książki polskiej. Suplement*, pod red. I. Treichel, Warszawa 1986, s. 116.

27 *Katalog Wydawnictwa Eugeniusza Kuthana, Warszawa – Kraków*, Warszawa: Wydawnictwo E. Kuthana, druk. 1948 [w:] Polona.pl, [online] <https://polona.pl/preview/c01fab23-04e8-4195-8924-fd04e889a28d> [dostęp 19.10.2023]. Wymienione są w nich wydawnictwa nutowe z podziałem na serie.

28 W. Elektorowicz, *Ipowróciłem do ciebie Warszawo* : piosenka na mandolinę, skrzypce lub akordeon, muzyka: W. Elektorowicz ; słowa: K. Chruścielska, Warszawa: Wydawnictwo E. Kuthana, copyright 1946 (W-wa, Stalowa 26: Lit. St. Rynczak). Źródło: Biblioteka aMuz, nr inw. N 46976; sygn. 787.65 Elekt W – Ipowr.

29 A. Lewandowski, *Przeminęło z wiatrem* : walc angielski : [na głos i fortepian], Adam Lewandowski; sł.: Sewer. Warszawa : Wydawnictwo E. Kuthana., copyright 1946 (W-wa, Stalowa 26: Lit. St. Rynczak). Źródło: Biblioteka aMuz, nr inw. N 46224; sygn. 784.3 Lewan A – Przem.

30 Historia zakładu oraz szczegóły życia S. Rynczaka nie są znane; wiadomo, że prowadził zakład jeszcze w 1950 r., zob. *Zakład Litograficzny – Stanisław Rynczak, Warszawo. Orzeczenie, protokoły z załącznikami* [w:] AAN, Ministerstwo Finansów w Warszawie, sygn. 2/318/0/23.10/26/4086.

31 H. Wars, *Jak pani się ten pan podoba?* : fox-trot, Warszawa : F. Grąbczewski, copyright 1928 (Warszawa : Wydawnictwo Muzyczne „Lira Polska” (litografia) ; St. Rynczak (pisał)). Źródło: Biblioteka Polskiej Piosenki, [online] [https://bibliotekapiosenki.pl/publikacje/Wars_Henryk_Jak_pani_sie_ten_pan_podoba_fox-trot_\(wyd_F_Grabczewski\)](https://bibliotekapiosenki.pl/publikacje/Wars_Henryk_Jak_pani_sie_ten_pan_podoba_fox-trot_(wyd_F_Grabczewski)) [dostęp 14.1.2025].

32 Z. Karasiński, *Jeszcze jeden raz : najnowsze tango z teatru „Morskie Oko”*, Warszawa: M. Arct, 1933 (Sztuch. J. Rynczak : Lit[ogr.] „Fletnia”). Źródło: Biblioteka Narodowa (brak sygnatury).

33 P. Perkowski, *Dwie pieśni : Wyjechałem na poleczko ; Matulu mila* : na głos i fortepian, Warszawa : Spółdzielnia Wydawnicza „Czytelnik”, 1947 ([Miejsce nieznane] : Sztuch. J. Rynczak). Źródło: Biblioteka aMuz, nr inw. N 46994; sygn. 784.3 Perko P – 2 Pieśn.

34 A. Sitarz, *W cieniu Polskiego Wydawnictwa Muzycznego O kilku polskich wydawnictwach prywatnych działających w dziedzinie muzyki po II wojnie światowej do początku lat pięćdziesiątych*

26³⁵, np. Katalog Główny BN notuje 14 tytułów z tych lat, zaś NUKAT – 15 (znak wydawniczy J. [nr] R.).

W zakresie szaty graficznej publikacji nutowych E. Kuthana wykorzystywane były głównie jedno- lub dwubarwne grafiki, przede wszystkim autorstwa Witolda Kalickiego³⁶ lub Marii Bilińskiej-Kalickiej (1912–1992)³⁷ (Fot. 5 a i b).

Fot. 5 a i b. Okładka oraz powiększony podpis ilustratorki.

Źródło: Biblioteka aMuz, nr inw. N 46976; sygn. 787.65 Elekt W – Ipowr. Zdjęcie: M. Walkusz

[w:] *Muzykolog wobec świadectw źródłowych i dokumentów. Księga pamiątkowa dedykowana profesorowi Piotrowi Poźniakowi w 70. rocznicę urodzin*, red. Z. Dobrzańska-Fabiańska, Kraków 2009, s. 336.

35 Np. J. Markowski, *Marsz Mokotowa : pieśń powstańców Warszawy z 1944 r.*, Warszawa: J. Rynczak, cop. 1948 (W-wa, Stalowa 26: Lit. St. Rynczak). Źródło: Biblioteka Narodowa, sygn. Mus.III.95.681.

36 Witold Kalicki (1915-1983), warszawski grafik i malarz, który poza malarstwem sztalugowym zajmował się tworzeniem grafik i plakatów reklamowych oraz ilustracji okładkowych. Jego ulubionym motywem były miejskie pejzaże Warszawy i tematyka religijna, zob. Witold Kalicki „Defilada”, 1948 r. [w:] Galeria Żak, sztuka i antyki, [online] <https://galeriazak.pl/pl/p/Witold-Kalicki-%E2%80%9EDefilada%2C-1948-r./3748> [dostęp 20.3.2024]. Okładka utworu *Zakopane : foxtrot*, zob. M. Ochorowicz, *Zakopane : foxtrot*, Warszawa ; Kraków: Wydawnictwo E. Kuthana, 1949, jest sygnowana nazwiskiem Kalickiego, zob. Biblioteka Narodowa, sygn.: Mus.III.61.156, por. Biblioteka Polskiej Piosenki, [online] https://bibliotekapiosenki.pl/publikacje/Zak_Czeslaw_Zakopane_foxtrot [dostęp 20.03.2024] lub okładka piosenki T. Kwieciński, *Nowa wiosna : walc angielski*, słowa E. Żytomirskiego, Warszawa: Wydawnictwo Eugeniusza Kuthana, 1949. Źródło: Biblioteka Narodowa, sygn.: Mus.III.165.722, por. Biblioteka Polskiej Piosenki, [online] [https://bibliotekapiosenki.pl/publikacje/Kwiecinski_Tadeusz_Nowa_wiosna_walc_angielski_\(Na_fortepian\)](https://bibliotekapiosenki.pl/publikacje/Kwiecinski_Tadeusz_Nowa_wiosna_walc_angielski_(Na_fortepian)) [dostęp 20.03.2024].

37 K. Staško-Mazur, *Oprawa graficzna piosenek popularnych Władysława Szpilmana jako świadectwo praktyk artystyczno-wydawniczych i przemian w projektowaniu okładek*, „Prace Kulturoznawcze” 2021, nr 2, s. 41, 45.

Powołana w 1944 r. z inicjatywy publicysty Jerzego Borejszy (1905–1952)³⁸ w Lublinie przy Krakowskim Przedmieściu 62 Spółdzielnia Wydawniczo-Oświatowa „Czytelnik” (warianty nazwy: Spółdzielnia Wydawnicza „Czytelnik”, SW „Czytelnik”, „Czytelnik”) jest najstarszym działającym do dziś polskim wydawnictwem powojnia. W 1945 r. przeniesiono siedzibę najpierw do Łodzi, następnie do Warszawy na ul. Wiejską 12. Założeniem „Czytelnika” miało być publikowanie literatury propagandowej,

podniesienie ogólnego poziomu wiedzy społeczno-politycznej w Polsce, oraz udostępnienie najszerszym masom obywateli Rzeczypospolitej korzystania z pism codziennych, perjodycznych i wszelkiego rodzaju wydawnictw o treści politycznej, społecznej, ekonomicznej, literacko-artystycznej i popularno-naukowej³⁹.

Wbrew opisom⁴⁰ wydawnictwa, „Czytelnik” nie publikował jedynie literatury pięknej. Katalog Główny BN wykazuje 625, zaś NUKAT – 598 tytułów utworów muzycznych⁴¹. „Czytelnik” opublikował również katalogi, na łamach których wymienia wydawnictwa muzyczne⁴².

W kolekcji H. Mickiewiczówny znajduje się siedem tytułów datowanych na lata 1947, 1951 i 1953. W nutach tych wymieniony jest zakład sztycharski J. Rynczaka, Zakłady Graficzne Spółdzielni Wydawniczej „Książka” (inna nazwa: Zakłady Graficzne „Książka”; Spółdzielnia Wydawnicza „Książka” przy ul. Piotrkowskiej 68 w Łodzi została powołana w 1944 r.⁴³. W 1948 r. na mocy uchwały Rady Ministrów z 20 listopada⁴⁴ połączono trzy spółdzielnie wydaw-

38 *Wj-twórcy książek*, dz. cyt., szp. 82–83.

39 Spółdzielnia Wydawnicza „Czytelnik”: *O nas*, [online] <https://czytelnik.pl/pl/i/O-nas/8> [dostęp 18.10.2023].

40 Zob. również *Spółdzielnia Wydawnicza „Czytelnik”* [w:] Culture.pl, [online] <https://culture.pl/pl/miejsce/spoldzielnia-wydawnicza-czytelnik> [dostęp 18.10.2023].

41 W 1948 r. Borejsza odszedł z „Czytelnika”, zaś w wyniku rozmaitych zmian poszczególne części Spółdzielni, jak np. „Wydawnictwo Muzyczne” czy „Wiedza Powszechna” uzyskały niezależność, zob. *Wj-twórcy książek*, dz. cyt., szp. 86–87.

42 Np.: *Katalog wydawnictw własnych i komisów*, Łódź: Spółdzielnia Wydawnicza „Czytelnik”, [1946] (Łódź : Druk. „Książka”), s. 8–9 [w:] Polona.pl [online] <https://polona.pl/preview/ca04b82d-8c45-4c74-b0e4-59af7d0168cf> [dostęp 16.03.2024] ; *Katalog wydawnictw : lipiec 1948*, Warszawa: Spółdzielnia Wydawniczo-Oświatowa „Czytelnik”, [1948], s. 29-31 [w:] Polona.pl [online] <https://polona.pl/preview/e92bf15e-6d17-4961-8271-456ea3bca76a> [dostęp 16.03.2024].

43 Antykwariat Warszawa, [online] <https://antykwariatwaw.pl/producent/spoldzielnia-wydawnicza-ksiazka> [dostęp 18.10.2023], por. K. Pokorna-Ignatowicz, *Robotnicza Spółdzielnia Wydawnicza „Prasa – Książka – Ruch” w polskim systemie medialnym*, Kraków 2016, s. 21–29.

44 Uchwała Rady Ministrów z dnia 20 listopada 1948 roku w sprawie połączenia Robotniczej Spółdzielni Wydawniczej „Prasa”, Spółdzielni Wydawniczej „Książka” i Spółdzielni Wydawniczej „Wiedza”, „Monitor Polski” 1948, nr 79, poz. 696, [online] <https://sip.lex.pl/akty-prawne/mp-monitor-polski/polaczenie-robotniczej-spoldzielni-wydawniczej-prasa-spoldzielni-16800126> [dostęp 18.10.2023].

nicze: „Wiedzę”, „Książkę” oraz „Prasę”, w wyniku czego powstały dwie nowe spółdzielnie: prasowa – Robotnicza Spółdzielnia Wydawnicza „Prasa” oraz książkowa – Spółdzielnia Wydawnicza „Książka i Wiedza”, obecnie funkcjonująca pod nazwą Spółdzielnia Wydawniczo-Handlowa „Książka i Wiedza”⁴⁵, Drukarnia nr 3 w Krakowie (powstała w 1951 r.⁴⁶) oraz Drukarnia Narodowa⁴⁷.

Szata graficzna nut „Czytelnika” przed 1949 r. nie charakteryzowała się ani bogatą kolorystyką, ani – poza logo autorstwa Henryka Tomaszewskiego (1914–2005) – nie wykorzystywała artystycznych motywów (zob. Fot. 6).

Fot. 6. Okładka nut z serii „Muzyczna Biblioteka Estradowa” [w:] P. Perkowski, Dwie pieśni : Wyjechałem na poleczko ; Matulu miła : na głos i fortepian, Warszawa: Spółdzielnia Wydawnicza „Czytelnik”, 1947 ([Miejsce nieznanne] : Sztych. J. Rynczak).

Źródło: Biblioteka aMuz, nr inw. N 46994; sygn. 784.3 Perko P – 2 Pieśn. Zdjęcie: M. Walkusz

45 Książka i Wiedza, [online] <http://kiw.com.pl/> [dostęp 18.10.2023].

46 Archiwum Akt Nowych, Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego w Warszawie: Drukarnia nr 3 Spółdzielni Wydawniczo-Oświatowej „Czytelnik” w Krakowie. Paszport techniczno-produkcyjny za 1951 r. jednostka 2/274/0/55/10899, [online] <https://www.szukajwarchiwach.gov.pl/jednostka/-/jednostka/15699197> [dostęp 18.10.2023].

47 Drukarnia, a zarazem introligatornia i rotograwiura z siedzibą w Krakowie, powołana została w 1895 r. przez Napoleona Józefa Telza (1886–1942). Od 1911–1912 r. zajmowała budynek przy ul. Piłsudskiego 19. Od 1924 r. funkcję dyrektora pełnił Juliusz Scharf (1892–1970), który w 1937 r. został współnikiem Telza. Firma przynajmniej od 1937 r. wyposażona była m.in. w maszyny rotacyjne i płaskie, linotypy, monotypy i stereotypy oraz zatrudniała 140 osób, w tym cztery osoby z personelu technicznego i 11 urzędników, zob. „Rocznik polskiego przemysłu i handlu” 1938, R. 6, poz. 13326.

W 1949 r. „Czytelnik” zatrudnił jednego z najwybitniejszych polskich projektantów, A. Heidricha, a za kierownictwo działu graficznego odpowiedzialni byli najlepsi fachowcy: ilustratorka Olga Siemaszko (1911–2000), historyk sztuki Rafał Glücksman (1907–1962) oraz grafik Jan Samuel Miklaszewski (1907–1982), którzy zwerbowali wielu uznanych grafików, m.in. Jerzego Jaworowskiego (1919–1975), J. Młodożeńca, Andrzeja Radziejowskiego (1927–2014), Mariana Stachurskiego (1931–1980), Władysława Brykczyńskiego (ur. 1932)⁴⁸, jednak w przypadku druków muzycznych okładki artystyczne nie były zbyt częste. Spoza księgozbioru Maestry autorka znalazła w Bibliotece aMuz przykład okładki O. Siemaszko (Fot. 7). Pozostałe okładki, także te z kolekcji Mickiewiczówny, pod względem graficznym są bardzo proste, powielane z jednej matrycy.

Fot. 7. Przykład projektu okładki O. Siemaszko [w:] T. Sygietyński, *Szesnaście piosenek Państwowego Zespołu Ludowego Pieśni i Tańca Mazowsze* : na głos i fortepian, Warszawa: „Czytelnik”, 1952.

Źródło: Biblioteka aMuz, sygn.: MAG 784.4(438) Sygie T - 16 pios. Zdjęcie: M. Walkusz

48 *Wytwórcy książek*, dz. cyt., szp. 88–89.

Po wojnie działało jeszcze Wydawnictwo Stanisława Arcta (1888–1963), który w 1945 r. odbudował księgarnię przy ul. Nowy Świat 35. Po podziale praw autorskich między współwłaścicieli, firmę przejęli spadkobiercy Zygmunta Arcta (1871–1935) i Michała Arcta (1904–1944): Jerzy Arct (daty życia nieznane) otworzył zakład w Łodzi i we Wrocławiu pod nazwą M. Arct, Zakłady Wydawnicze S. A., zaś A. Arct (imię i daty życia nieznane) rozpoczął działalność wydawniczą pod nazwą Wydawnictwo S. Arcta. Wydawnictwo działało do 1953 r⁴⁹. W zbiorze Maestry znajdują się trzy tytuły wydane w latach 1948 (znak wydawniczy W.M.A 104), 1950 (znak S. 121 A.) i 1951 (znak S. 254 A.). Wydania charakteryzują się różnorodnością; okładki cechuje zarówno uboga, niezawierająca ilustracji szata graficzna, lub też kolorowe ilustracje autorstwa M. Bilińskiej, z których każda wykonana jest inną techniką (Fot. 8).

Fot. 8. Okładki nut z kolekcji Mickiewiczówny wydanych nakładem Wydawnictwa S. Arcta (od lewej: 1948 r., 1951 r. i 1950 r.).

Źródło: Biblioteka aMuz. Zdjęcie: M. Walkusz

49 Opublikowano również katalog *Książki i nuty wydane od 1946 r.* Zob. F. Pieczętkowski, [Arct] Stanisław Jan [w:] *Słownik pracowników książki polskiej*, pod red. I. Treichel, Warszawa 1972, s. 17, a także katalog *Księgarnia S. Arcta poleca między innymi następujące książki i nuty*, Warszawa: Księgarnia S. Arcta, 1947 (Warszawa: Druk. Chłopska Spółdz. Wyd.).

W druku *Lena* znajduje się informacja o sztycharzu Władysławie Lewandowskim (daty życia oraz powiązania rodzinne z kompozytorem Adamem Lewandowskim nieustalone). Projektował oraz wykonywał barwne okładki techniką litograficzną, jak również odbijał zapisy nutowe metodą sztychograficzną przede wszystkim dla katowickich zakładów: Wydawnictwa „Universum”⁵⁰ oraz Wydawnictwa „Śląsk”⁵¹. Najprawdopodobniej był również scenografem w Teatrze Miejskim w Sosnowcu⁵². Obecność grafiki Lewandowskiego u warszawskiego wydawcy jest jedynym przypadkiem znalezionym przez autorkę niniejszego artykułu.

Nowsze publikacje w księgozbiornie Maestry pochodzą już z lat 60.–80. XX w. Jeden z druków⁵³ zawiera w adresie wydawniczym nazwę Przedstawicielstwo Wydawnictw Polskich (dalej: P.W.P.). Była to spółka, w której 45% udziałów mieli wydawcy zaś 55% – powołane w 1918 r. Stowarzyszenie Autorów Związku Autorów i Kompozytorów Scenicznych (dalej: ZAiKS). P.W.P. reprezentowało prawa autorskie członków na obszarze Stanów Zjednoczonych, Kanady i Meksyku⁵⁴ i było wyłącznym przedstawicielem powołanego w 1945 r. Polskiego Wydawnictwa Muzycznego (dalej: PWM) na Amerykę Północną. Okładki projektowała dla PWM m.in. Zofia Pelczar-Szczypczyńska (daty życia nieznane), czy Barbara Gawdzik-Brzozowska (1927–2010).

50 Por. E. Niziński, *Twe lzy* : tango, muzyka: E. Nizińskiego ; słowa: L. Ziółka, Katowice: Wydawnictwo „Universum”, [1946], [online] <https://wankosmos.pl/twe-lzytango-zioleknizinski-1946,5,pl,168,1,5002.html> [dostęp 01.04.2024], por. E. Lotar, *W mrok spowita drzemie puszcza* : tango-czardasz, słowa i muzyka Eugeniusz Lotar, Katowice: Wydawnictwo „Universum”, cop. 1947, [online] https://www.abebooks.com/servlet/BookDetailsPL?bi=4853606518&searchurl=n%3D200000135%26sortby%3D17%26tn%3Dtango&cm_sp=snippet-_-srp1-_-title17 [dostęp 01.04.2024], BN, sygn.: Mus.III.61.300.

51 Np. *Śpiewnik pieśni górniczych*, zebrał Adolf Dygacz; kartę tytułową oraz ilustrację wykonał Mieczysław Serwin-Oracki; nuty wykonał Władysław Lewandowski, Stalinogród: Wydawnictwo „Śląsk”, 1956 (Bytom: Drukarnia Techniczna) [w:] Biblioteka Polskiej Piosenki, [online] https://bibliotekapiosenki.pl/publikacje/Dygacz_Adolf_Spiewnik_piesni_gornicznych [dostęp 01.04.2024].

52 *Władysław Lewandowski* [w:] Encyklopedia Teatru Polskiego, [online] <https://encyklopediateatru.pl/osoby/46751/wladyslaw-lewandowski> [dostęp 01.04.2024].

53 *Rozkoszna Amaryli* : duet na sopran i bas z tow. klawesynu / Autor nieznany (ca 1630). – Warszawa : Przedstawicielstwo Wydawnictw Polskich, copyright 1961 (Kraków : Krak. Zakł. Graf. Nr 5). Źródło: Biblioteka aMuz, nr inw. N 46968 ; sygn.: 784.32 Anoni – Rozko.

54 *Biuletyn Związku Autorów, Kompozytorów i Wydawców 1918–1948*, Warszawa 1948, s. 20–21. Por. zapis „wyłączne przedstawicielstwo na Stany Zjednoczone A.P., Kolonie, Dominia oraz Kanadę i Meksyk, Przedstawicielstwo Wydawnictw Polskich „P.W.P. – Warszawa” [w:] M. Karłowicz, 3 pieśni na głos z fortepianem, Kraków: Polskie Wydawnictwo Muzyczne ; Warszawa: wydano w porozumieniu z Warszawskim Towarzystwem Muzycznym sekcją im. M. Karłowicza, copyright 1947 (Kraków: Zakłady Graficzne „Styl”). Znak wyd. P.W.M. 80. Źródło: Biblioteka aMuz, nuty niezewidencjonowane.

Wydany w 1966 r. *Zbiór piosenek radzieckich*⁵⁵ reprezentuje powołany w 1950 r. Wojewódzki Ośrodek Instrukcyjno-Metodyczny Pracy Kulturalno-Oświatowej⁵⁶, czyli obecne Narodowe Centrum Kultury w Warszawie. W latach 60. Ośrodek został odłączony od Ministerstwa Kultury i Sztuki i funkcjonował w sekcji oświaty jako Centralna Poradnia Ruchu Artystycznego. Nuty zostały wydrukowane w drukarni powstałego w 1956 r. Przedsiębiorstwa Usług Reklamowych „Reklama”, specjalizującego się przede wszystkim w produkcji neonów reklamowych⁵⁷.

Najnowsze nuty w kolekcji Maestry zostały wydane w 1978 i 1980 r. w serii „Polska Muzyka Wokalna” Wydawnictwa Muzycznego Agencji Autorskiej, które w dużym stopniu spopularyzowało i upowszechniło współczesną polską twórczość kompozytorską. Współzałożycielem oraz członkiem kolegium redakcyjnego oficyny w latach 1972–1992 był m.in. kompozytor Benedykt Konowski (1928–2021)⁵⁸, w latach 1974–1985 kompozytor i publicysta Joachim Olkuśnik (1927–2008)⁵⁹, czy w latach 90. kompozytor i pedagog Paweł Buczyński (1953–2015)⁶⁰. Jednym z ilustratorów wydawnictw muzycznych był Marian Nowiński (1942–2017), malarz i grafik, profesor warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych i założyciel Wydziału Sztuki Nowych Mediów Polsko-Japońskiej Akademii Technik Komputerowych w Warszawie (zob. Fot. 9 a i b).

Nuty tegoż wydawnictwa, które znalazły się w zbiorze Maestry są pod względem graficznym bardzo ubogie, okładki nie zawierają żadnych artystycznych ilustracji (Fot. 10).

55 *Zbiór piosenek radzieckich*, tłumaczył Czesław Tarczyński, Warszawa : Wojewódzki Ośrodek Instrukcyjno-Metodyczny Pracy Kulturalno-Oświatowej ; Warszawski Zarząd Wojewódzki Towarzystwa Przyjaźni Polsko-Radzieckiej, 1966 ([Miejsce nieznane] : Druk PUR „Reklama”). Źródło: Biblioteka aMuz, nuty niezewidencjonowane.

56 Przemianowany w tym samym roku z Centralnej Poradni Świetlicowej i Wzorcowni Artystycznej, zob. *Historia Narodowego Centrum Kultury*, [online] <https://www.nck.pl/institucja/o-nck> [dostęp 23.10.2023].

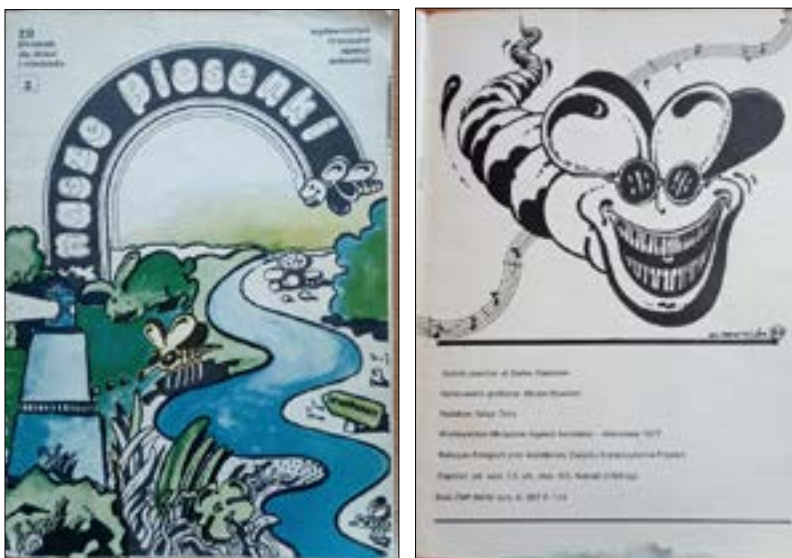
57 Nie znaleziono w literaturze informacji o działalności drukarskiej PUR „Reklama”. Istnieją jednak przykłady innych publikacji (niemuzycznych), w których adresie wydawniczym można znaleźć PUR „Reklama”, zob. np. *Magnetofon „Melodia” : instrukcja serwisowa*, Warszawa: Zakłady Radiowe im. Marcina Kasprzaka, 1961 (Warszawa: Przedsiębiorstwo Usług Reklamowych „Reklama”).

58 *Benedykt Konowski*, [online] <https://zaiks.org.pl/artykuly/2021/styczen/benedykt-konowski> [dostęp 23.10.2023].

59 *Joachim Olkuśnik* [w:] Culture.pl, [online] <https://culture.pl/pl/tworca/joachim-olkusnik> [dostęp 15.01.2025].

60 *Paweł Buczyński (1953–2015)* [w:] *Warszawskie Spotkania Muzyczne*, [online] https://wsm.art.pl/?page_id=6325 [dostęp 23.10.2023].

Fot. 9 a i b. Okładka oraz ostatnia strona nut spoza kolekcji Maestry z grafikami M. Nowińskiego [w:] *Nasze piosenki : 20 piosenek dla dzieci i młodzieży. Cz. 2*, wybór Stefan Śledziński, Warszawa: Wydawnictwo Muzyczne Agencji Autorskiej, 1977.
Źródło: Biblioteka aMuz, sygn.: MAG 784.6 - Nasze 2. Zdjęcie: M. Walkusz

Fot. 10. Przykład okładki do utworu Wydawnictwa Muzycznego Agencji Autorskiej z kolekcji H. Mickiewiczówny [w:] *5 pieśni* na sopran i fortepian, Jerzy Sokorski. Warszawa: Wydawnictwo Muzyczne Agencji Autorskiej, copyright 1978. – 24 strony ; 30 cm. – (Polska Muzyka Wokalna).

Źródło: Biblioteka aMuz, nr inw. N 46999; sygn.: 784.3 Sokor J – 5 Pieśń s. Zdjęcie: M. Walkusz

Charakterystyka muzyczna oraz znaczenie kolekcji

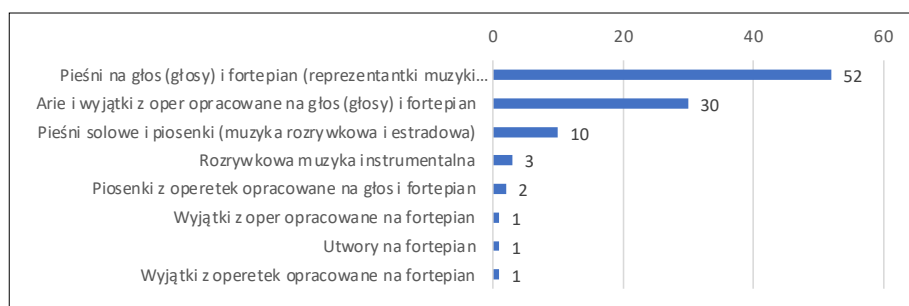
Zawarte w księgozbiorze utwory ze względu na reprezentowane rodzaje muzyki oraz obsady wykonawcze można podzielić na następujące kategorie:

1. pieśni solowe, należące do nurtu muzyki wysokiej,
2. arie i wyjątki z oper opracowane na głos (głosy) i fortepian, w których mieszczą się zarówno pojedyncze arie i duety, jak i wyciągi fortepianowe całych oper,
3. pieśni solowe i piosenki, należące do nurtu muzyki rozrywkowej (w tym muzyka estradowa),
4. rozrywkowa muzyka instrumentalna,
5. piosenki z operetek opracowane na głos i fortepian,
6. wyjątki z oper opracowane na fortepian,
7. wyjątki z operetek opracowane na fortepian,
8. utwory na fortepian.

Rozkład liczbowy tych kategorii przedstawia Rys. 3. Wynika z niego jasno, że spośród rodzajów muzyki przeważają pieśni na głos (głosy) i fortepian (52%) oraz arie z oper w opracowaniu na głos i fortepian (30%). Muzyka estradowa i rozrywkowa stanowi 10% kolekcji. W świetle wiedzy o działalności artystycznej Mickiewiczówny zbiór ten w pełni odzwierciedla jej upodobania repertuarowe⁶¹. Utwory czysto instrumentalne można uważać za wyjątki w tej kolekcji, reprezentowane łącznie jedynie przez sześć tytułów.

Rys. 3. Rozkład liczbowy w poszczególnych kategoriach rodzajów muzyki w kolekcji Mickiewiczówny.

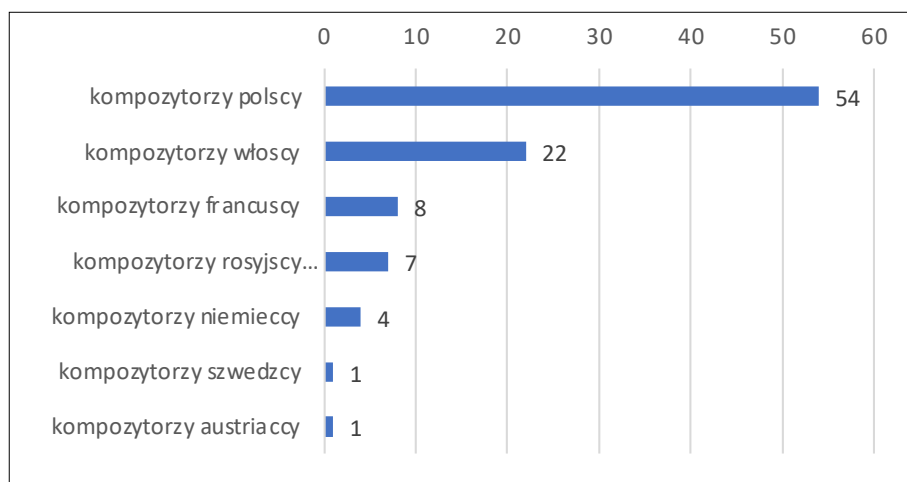
Opracowanie: M. Walkusz

61 Mickiewiczówna lepiej czuła się na mniejszej scenie lub estradzie, raczej w kameralnych obsadach niż w większych produkcjach operowych, do których notabene nie miała szczęścia. Jej głos, choć sklasyfikowany jako wybitny sopran koloraturowy, nie był nośny, lecz doskonale realizował się w repertuarze pieśniowym i opracowaniach arii na głos i fortepian, por. K.I. Gawęcka, *Halina Mickiewiczówna. Ciepło głosu i serca*, dz. cyt., s. 240–245; 248; 332.

Spośród narodowości kompozytorów dominują Polacy (54 reprezentacje), następnie Włosi (22 tytuły) i Francuzi (osiem tytułów). Zaskakująco mało reprezentacji stanowi muzyka niemiecka – tylko cztery tytuły. Szczegółowy wykaz narodowości prezentuje Rys. 4.

Rys. 4. Rozkład liczbowy tytułów reprezentujących narodowości kompozytorów.
Opracowanie: M. Walkusz

Znaczenie zbioru nutowego Mickiewiczówny należy rozpatrywać między innymi z bibliologicznego punktu widzenia, bowiem druki te w dużym stopniu (około 80% druków) reprezentują działalność warszawskich edytorów okresu przed I wojną światową i międzywojnia, a sposób ich kolekcjonowania, choć mają różne proveniencje, daje wrażenie troski o jakość całego zbioru. Biorąc bowiem pod uwagę pochodzenie druków, które będzie omówione szczegółowo w drugiej części rozważań, należy zauważyć, iż to właśnie wydaniom warszawskim oddano należyte uznanie, co przejawia się np. w próbach gromadzenia danego cyklu (np.: *Drugi śpiewnik* Mieczysława Karłowicza) lub dzieł jednego kompozytora wydanych u danego wydawcy, np. pieśni Jadwigi Ablamowicz i Ireny Białkiewiczówny (Gebethner i Wolff) czy walce Adama Lewandowskiego (Wydawnictwo Muzyczne Arcta) lub też zbiór utworów Stanisława Moniuszki – 14 tytułów spośród wyjątków z oper i pieśni solowych, 13 wydanych przez Gebethnera i Wolffa, jeden przez Hösicka. Należy również zwrócić uwagę na interesujący fakt, że kilka tytułów w kolekcji występuje podwójnie, reprezentując różne wydania. Do księgozbioru Maestry trafiły różnymi drogami: albo dzięki A. Sari, albo dzięki J. de Larzac lub też Mickiewiczówna otrzymała je bezpośrednio w darze.

Przykład 1, *Barkarola* Jana Galla wydana przez Leona Idzikowskiego; wydanie datowane na rok 1910, lecz opublikowane w różnych seriach i z odmiennym znakiem wydawniczym:

- J.K. Gall, *Barkarola* op. 13 no. 3, Jan Gall. – Warszawa: Leon Idzikowski, około 1910 ([Warszawa] : Wykonano w Drukarni Społecznej Stow. Robot. Chrześc., Plac Grzybowski 3/5). – 5 stron ; 33 cm. – (Primadonna Album : Wybór Pieśni i Piosenek Wykonywanych z Wielkim Powodzeniem na Koncertach w Teatrach i Kabaretach ; 10). – Znak wyd. 413. (Proweniencja: podpis „własność: Haliny Mickiewicz de Larzac” ; pieczęć „Umberto Macnez”);
- J.K. Gall, *Barkarola* op. 13 no. 3, Jan Gall. – Warszawa: Leon Idzikowski, około 1910. – 5 stron ; 33 cm. – (Utwory Muzyczne : do Śpiewu). – Znak wyd. E 414 W. (Proweniencja: pieczęć „P. Komar-Gacki i notatka „Bibl. pryw. Nr. 442” ; pieczęć „Skład Główny u Gebethnera i Wolffa w Warszawie” ; podpis „J de Larzac”).

Przykład 2, *Ninon* Francesco Paolo Tostiego, pieśń wydana w różnych latach – u Hösicka w 1900 r. oraz w Wydawnictwie Muzycznym „Lira Polska” około 1923 r.:

- F.P. Tosti, *Ninon* [na głos i fortepian], tłum. P. Maszyńskiego. – Warszawa: Ferdinand Hösick (C. Witanowski, Oboźna 9 w Warszawie), [1900]. – 7 stron ; 32 cm. – (Z Albumu Marcelliny Kochońskiej, B. Donadio, A. Barbi i Innych. Zbiór Najpiękniejszych Śpiewów z Towarzyszeniem Fortepianu ; 17). – Znak wyd. F 19 H. (Proweniencja: wpis „Ada Sari” ; odcisk pieczęci „Libraire et Magazine de Musique, Gebethner i Wolff, Varsovie”);
- F.P. Tosti, *Ninon*, muzyka J. Paolo Tosti ; słowa St. Woźnickiej. – Warszawa ; Kijów : L. Idzikowski ; Warszawa: Wydawnictwo Muzyczne „Lira Polska”, [1923] ([Warszawa] : Sztuch. K. Drzewiecki). – 7 stron ; 35 cm. – (Tęsknoty, dumki i pieśni, które się nie starzeją ; 11). – Znak wyd. W. 123 M. (Proweniencja: podpis „własność: Jerzego de Larzac” ; pieczęć „K. Szadkowski skład nut, Warszawa Marszałkowska 58”)

Przykład 3, *Bal maskowy* G. Verdiego – dwa wydania współprawne (warszawskie datowane na [po 1919] i starsze o 30 lat wydanie włoskie z 1890 r.):

- G. Verdi, *Bal maskowy* = *Un ballo in maschera* : scena i aria (baritone) : Atto III. Seguito della scena I, G. Verdi. – Warszawa: nakład i własność Gebethner i Wolff, [po 1919] (Warszawa: Zakł. Graf. B. Wierzbicki i S-ka). – 9 stron ; 34 cm. – (Opera w Salonie : Wyjątki z Oper Polskich, Włoskich, Francuskich i Niemieckich na Rozmaite Głosy oraz Duety z Towarzyszeniem Fortepianu ; Nr 26). – Znak wyd. G 1516 W.;

- G. Verdi, *Un ballo in maschera* : *Cantabile: Alla vita che t'arride* (*Renato*), di Verdi. – Milano : propriet  G. Ricordi & C. Editori-Stampatori, [1890]. – 4 strony ; 34 cm. – Znak wyd. 54453. (Proweniencja: podpis „własno : Jerzego de Larzac” ; parafka „Jlarczy” ; piecz tki „Mieczysław Nałęcz Grąbczewski, ul. Zielna 3 m 12” i „M. Nałęcz-Grąbczewski” ; piecz tki „Leon Idzikowski Skł d Nut, Warszawa, Marszałkowska 119” i „Skł d Nut i Księgarnia Leon Idzikowski, Warszawa, Marszałkowska 119, tel. 824-61”)

Powyższe przykł dy świadczą o dużej popularności tych utworów, po które sięgnęli zarówno warszawscy wydawcy (a w trzecim przykł dzie równieŹ znakomity wydawca wloski – Ricordi), jak i wszyscy artyści, obecni we wpisach proweniencyjnych.

Wydania powojenne, które znajdują się w księgozbiornie śpiewaczki w znakomitej mniejszości, zdają się kolekcjonowane mniej pieczołowicie – im nowsze wydania, tym gromadzone niejako z przypadku, rozstrzelone pod względem czasowym⁶², choć ich repertuar wręcz idealnie oddaje działalnoś artystyczną i pedagogiczną Maestry (brak arii operowych – wyraŹne skupienie si  na twórczości pieśniowej; skierowanie się ku rozrywce i operetce).

Wszystkie utwory w sposób szczególny podkreślają waŹko  repertuaru muzycznego zawartego w zbiorze Mickiewiczówny, który jednocześnie stanowi nośnik danych m wiacych o potrzebach ówczesnych melomanów. Uproszczone aranŹacje nadały zasobowi utworów elastyczności umoŹliwiaj cej swobodne wykonania w dowolnych okolicznościach.

Znalezione w większości egzemplarzy rozmaite zapisy, notatki, podpisy i pieczęci stanowi  dodatkowe, bardzo istotne Źródło badań nad kolekcj , jednakŹe – z uwagi na objęto  – omówienie tej problematyki zostało przeniesione do drugiej cz ci rozwaŹań.

62 To rozstrzelenie czasowe naleŹy usprawiedliwi  przede wszystkim znacznie uboŹsz  działalnością warszawskich wydawców w porównaniu do czasów sprzed I wojny Źwiatowej. A z drugiej strony pełna kolekcja Mickiewiczówny to nie tylko nuty warszawskie, ale równieŹ krakowskie (T. Gieszczykiewicz; A. Piwarski i S-ka), poznańskie (Księgarnia Źw. Wojciecha) czy zabrzańskie (Dom Muzyki Polskiej), ale teŹ z innych krajów: rosyjskie (Moskwa: Gosudarstvennoe Muzykal’noe Izdatel’stvo; Muzgiz; Izdatel’stvo „Muzyka”), czeskie (Prah : Fr. A. Urb nek a Synov ; St tn  nakladatelstv  kr sn  literatury a um n ), węgierskie (Budapest: Zenem kiad  V llalat), litewskie (R ga: Latvijas Valsts izdevniec iba), ukraińskie (Lwów: G. Seyfarth), wloskie (Milano: G. Ricordi), niemieckie (Düsseldorf: L. Schwann Druckerei und Verlag; Leipzig: Alfred Mehner; C.F. Peters), brytyjskie (London: J. & W. Chester), amerykańskie (New York: Peer International Corporation) i rumuńskie (Bucure ti: Editura de Stat pentru literatur  Źi art ).

Podsumowanie

Zgromadzony przez śpiewaczkę H. Mickiewiczównę oraz najbliższe jej osoby: pedagog A. Sari oraz męża J. de Larzac zbiór nut to źródło skondensowanej wiedzy o działalności warszawskich wydawców i drukarzy. Przedstawione w artykule badania bibliologiczne uwiocznily przede wszystkim problemy z datacją, której w wielu przypadkach nie można ustalić jednoznacznie, głównie ze względu na znikome informacje o niektórych wydawcach, co jednak otwiera nowe możliwości poszukiwań. Powyższe, dość szczegółowe rozważania miały na celu przybliżenie działalności zwłaszcza między- i powojennych firm edytorskich i drukarskich oraz udowodnienie, że kolekcja Maestry stanowi interesujący obraz warszawskiej produkcji muzykaliów obejmujący 114 lat: od 1866 r. – druk muzyczny wydany nakładem G. Sennewalda, do 1980 r. – druk Wydawnictwa Muzycznego Agencji Autorskiej.

Zdecydowana większość księgozbioru muzycznego śpiewaczki H. Mickiewiczówny to piosenki, pieśni i arie na głos z towarzyszeniem instrumentu klawiszowego (fortepianu lub organów), zarówno skomponowane oryginalnie na tę obsadę, jak i aranżacje. Jego zawartość dokumentuje popularność tych gatunków muzycznych wśród XX-wiecznych artystów i ich szerokiej publiczności. Pochodzenie poszczególnych egzemplarzy oraz proces powstawania kolekcji będzie omówiony w drugiej części rozważań.

Aneks. Katalog nut

Katalog sporządzony jest w układzie alfabetycznym według nazwisk kompozytorów. Zawiera druki muzyczne wydane z warszawskim adresem wydawniczym na pierwszym miejscu opisu bibliograficznego. Wszystkie druki zostały skatalogowane przez autorkę z autopsji z zachowaniem trzeciego stopnia szczegółowości. Transliteracja cyrylicy została wykonana według Polskiej Normy PN-ISO 9:2000. Katalog zawiera również zacytowane wpisy proweniencyjne oraz numery katalogowe przyjęte przez H. Mickiewiczównę. Informacje pochodzące od autorki zapisane są w nawiasach kwadratowych. W nutach, które zostały zewidencjonowane przez Bibliotekę aMuz podano numer inwentarzowy oraz sygnaturę. Tam, gdzie było to możliwe, podano również sygnaturę egzemplarza przechowywanego w Bibliotece Narodowej.

L.P.	Numer katalogowy Mickiewiczówny	Opis bibliograficzny
1	I/49 ⁶³	<p>Ablamowicz Jadwiga⁶⁴: <i>3 pieśni z towarzyszeniem fortepianu</i>. Nr 1a: <i>Każda pieśń moja</i>[...], sł. Ed[warda] Słońskiego Nr 1b: <i>Przychodzisz do mnie</i>, sł. K. Tetmajera. – Warszawa: nakład i własność nakładców Gebethner i Wolff (Warszawa: Lit. C. Witanowski Oboźna 9 w Warszawie), [po 1907⁶⁵]. – 5 stron ; 34 cm. – (Lira ; No. 197). – Znak wyd. G 4087 W.</p> <p>Proweniencja: wpis „Ada Sari”.</p> <p>Biblioteka aMuz, nr inw. N 46222 ; sygn.: 78(0.068) Ablam J – 3 Pieśń/1a BN, sygn. Mus.III.124.729⁶⁶</p>
2	I/48	<p>Ablamowicz Jadwiga: <i>3 pieśni z towarzyszeniem fortepianu</i>. Nr 2: <i>Serenada hiszpańska = Serenade espagnole</i>, Warszawa: nakład i własność nakładców Gebethner i Wolff (Warszawa: Lit. C. Witanowski Oboźna 9 w Warszawie), [po 1907]. – 5 stron ; 35 cm. (Lira ; 198). Ded.: „À Mme Alexandrine Wertheim”. – Znak wyd. G 4087 W.</p> <p>Proweniencja: wpis „Ada Sari”.</p> <p>Biblioteka aMuz, nr inw. N 46221 ; sygn.: 78(0.068) Ablam J – 3 Pieśń/2 BN, sygn. Mus.III.124.729</p>
3	XXXIX/3	<p><i>Arie z oper kompozytorów rosyjskich</i> : baryton z towarzyszeniem fortepianu, Borodin, Czajkowski, Glinka, Rimski-Korsakow, Rubinstein ; zebrał i opracował Robert Sauk. – Warszawa: Czytelnik, 1953 (Kraków: tłoczono w Drukarni Narodowej). – 50 stron ; 35 cm. – Znak wyd. „Czytelnik” Nr 500.</p> <p>Proweniencja: odręczna dedykacja „Koleżance Halinie Mickiewicz w dowód uznania i przyjaźni, Robert Sauk”</p> <p>BN, sygn. Mus.III.65.404</p>

63 Problematyka oznaczeń katalogowych wprowadzonych przez Mickiewiczównę została omówiona w drugiej części rozważań nad spuścizną.

64 Daty życia nieznanne.

65 W wyniku korespondencji przeprowadzonej przez autorkę w 2017 r. z historykiem *varsavianistą* Jarosławem Zielińskim (1958–2021) o adresach zakładu C. Witanowskiego ustalono, że cyt.: „jego firma jeszcze w 1901 roku funkcjonowała przy ul. Pańskiej 39, następnie przy Krakowskim Przedmieściu 2 (najwcześniejsza informacja z tym adresem to 1903 rok), a dopiero od 1907 do przynajmniej 1914 – przy Oboźnej 9.” Na podstawie tej wypowiedzi przyjęto daty wydania nut, w których widnieje nazwa i adres Witanowskiego, jeśli nie było już podanej daty w druku lub nie ustalono jej według innego źródła podanego w odpowiednim przypisie. Pozostaje kwestia ustalenia zakresu lat, kiedy zakład mieścił się przy ul. Wareckiej 7, przypuszczalnie jest to jego ostatni adres, więc nuty należy datować [po 1914]. Por. E. Pawłowski, *Książka Adresowa Zakładów Graficznych w Rzeczypospolitej Polskiej zawierająca szczegółowe informacje o wszystkich drukarniach i ich specjalnościach wytwórczych*, Poznań 1926, s. 57.

66 Wg BN data wydania nut: [ok. 1905].

L.P.	Numer katalogowy Mickiewiczówny	Opis bibliograficzny
4	I/53	<p>Białkiewiczówna, Irena (1891–1957): <i>Cztery preludia</i> na jeden głos z towarzyszeniem fortepianu. No. 1. Preludium <i>Czy ci tak źle...</i>, muzyka Ireny Białkiewiczówny. – Warszawa: nakład i własność Gebethnera i Wolffa, [po 1922] (Warszawa: Lit. J. Konarzewski i J. Męcarski w Warszawie). – 1 karta rozłożona ; 34 cm. – Znak wyd. G 5979 W.</p> <p>Proweniencja: autograf „Ada Sari”</p> <p>Biblioteka aMuz, nr inw. N 46217; sygn.: 78(0.068) Białk I – 4 Prelu/1</p>
5	I/52	<p>Białkiewiczówna, Irena (1891–1957): <i>Sześć pieśni</i>. 1, <i>Motyl</i> : na głos wyższy, słowa i muzyka I. Białkiewiczówny. – Warszawa: Gebethner i Wolff ; Kraków: Gebethner i S-ka, 1920. – 5 stron ; 34 cm. – Znak wyd. G. 6134 W.</p> <p>Biblioteka aMuz, nr inw. N 46218; sygn.: 78(0.068) Białk I – 6 Pieśn/1 BN, sygn. Mus.III.86.959/1</p>
6	I/51	<p>Białkiewiczówna, Irena (1891–1957): <i>Sześć pieśni</i>. 5, <i>Sen</i>, słowa i muzyka I. Białkiewiczówny. – Warszawa: Gebethner i Wolff ; Kraków: Gebethner i S-ka, 1920. – 5 stron ; 34 cm. – Znak wyd. G. 6172 W.</p> <p>Proweniencja: autograf „Ada Sari”</p> <p>Biblioteka aMuz, nr inw. N 46219; sygn.: 78(0.068) Białk I – 6 Pieśn/5 BN, sygn. Mus.III.86.959/5</p>
7	I/50	<p>Białkiewiczówna, Irena (1891–1957): <i>Sześć pieśni</i>. 6, <i>O niechaj...</i> : na głos wyższy, słowa i muzyka I. Białkiewiczówny. – Warszawa: Gebethner i Wolff ; Kraków: Gebethner i S-ka, 1920. – 4 strony ; 34 cm. – Znak wyd. G. 6113 W.</p> <p>Biblioteka aMuz, nr inw. N 46218; sygn.: 78(0.068) Białk I – 6 Pieśn/6</p>
8	10	<p>Caccini, Giulio (1551–1618): <i>Amarilli</i> : madrigale, Giulio Caccini. – Warszawa: Stowarzyszenie Pracowników Księgarskich sp. z ogr. odp., [około 1925] (Warszawa: Druk. Lit. Jana Cotty). – 5 stron ; 29 cm. – (Arcydzieła Muzyki Historycznej Włoskiej, Francuskiej i Niemieckiej : Zebrał i objaśnienia Uzupełnił Mieczysław Horbowski ; 18). – Znak wyd. K 179 P.</p> <p>Proweniencja: podpis „własność: Haliny Mickiewicz de Larzac”</p> <p>BN, sygn. Mus.III.93.031</p>

L.P.	Numer katalogowy Mickiewiczówny	Opis bibliograficzny
9		<p>Čajkovskij, Petr Il'ič (1840–1893): <i>Dama pikowa. Akt III, Arja Lizy „Dochodzi północ...”</i> : sopran, P. Czajkowski. – Warszawa ; Kijów: Leon Idzikowski, propriété de l'éditeur P. Jurgenson, copyright 1922 ([Warszawa]: Druk. Społeczna, tel. 205-80). – 7 stron ; 35 cm. – (Opera : Najpiękniejsze Arje do Śpiewu z Towarzyszeniem Fortepianu). – W nagłówku strony tytułowej: Wydawnictwo – Édition P. Jurgenson. – Znak wyd. 16290 L 7019 I.</p> <p>Proweniencja: parafka „Tadajewska”</p> <p>Biblioteka aMuz, nr inw. N 47533; sygn.: 78(0.068) Czajk P – Damap-III/Liz pieczęć „D.E. Friedlein, Księgarnia, Kraków, Rynek 17” ; podpis „Józefa Böhmowa”</p> <p>Biblioteka aMuz, nr inw. N 47534; sygn.: 78(0.068) Czajk P – Damap-III/Liz BN, sygn. Mus.III.105.145</p>
10		<p>Čajkovskij, Petr Il'ič (1840–1893): <i>Pieśni</i> na głos z fortepianem. Zeszyt II, Piotr Czajkowski ; opracowała D. E. Pawłowska. – Warszawa: Spółdzielnia Wydawniczo-Oświatowa „Czytelnik”, 1951 (Warszawa: tłoczono w Drukarni nr 3 „Czytelnika”). – 43 [1] strona ; 29 cm. – (Muzyczna Biblioteka Estradowa). – Znak wyd. „Czytelnik” Nr 153a.</p> <p>Biblioteka aMuz, nr inw. N 47777; sygn.: 784.3 Czajk P – Pieśń 2</p>
11		<p>Chaminade, Cécile (1857–1944): <i>Gdy powiesz mi...</i> = <i>Tu me dirais...</i>, C. Chaminada ; słowa polskie Wł. Sterlinga. – Warszawa: Gebethner i Wolff, [po 1899] (Warszawa: Lit. J. Męcarski ul. Aleksandrja 17). – 5 stron ; 34 cm. – (Lira ; 76). – Podana data według cenzury: 1895. Na stronie tytułowej informacja o drukarzu: „Warszawskie Towarzystwo Akcyjne Artystyczno-Wydawnicze” - Znak wyd. G 1700 W.</p> <p>Proweniencja: podpis „własność: Jerzego de Larzac” ; pieczęć „G. Gebethner i Sp. Skład nut, Kraków Rynek 23”.</p> <p>Biblioteka aMuz, nr inw. N 46234, sygn.: 78(0.068) Chami C – Tumed</p>
12	XVII/27	<p>Chopin, Fryderyk (1810–1849): <i>Moja pieśniczka</i> op. 74 no. 12, F. Chopin ; opracował Wł. Rzepko ; słowa A. Mickiewicza. – Varsovie: Gebethner & Wolff ; Cracovie : G. Gebethner & Co., [po 1910] (Warszawa: Druk. L. Bilińskiego i W. Maślankiewicza, Nowogrodzka 17). – 5 stron ; 34 cm. (Fr. Chopin : Utwory Ułożone do Śpiewu = Compositions Arrangées pour le Chant). – Znak. wyd. G. 95 W.</p> <p>Proweniencja: autograf „Ada Sari”</p> <p>Biblioteka aMuz, nr inw. N 46223; sygn.: 78(0.068) Chopi F – Pieśń 74/12 BN, sygn. Mus.III.77.179</p>

L.P.	Numer katalogowy Mickiewiczówny	Opis bibliograficzny
13		<p>Denza Luigi (1846–1922): <i>Julja!</i> = <i>Giulia!</i> : melodia, muzyka przez Luigi Denza ; słowa polskie St. Ratolda, Warszawa: Wydawnictwo „Lira Polska” ; skład główny Gebethner i Wolff, [około 1925] (Warszawa: Lit. J. F. Konarzewski i J. Męcarski). 5 stron ; 35 cm. (Tęsknoty, Dumki i Pieśni, Które Się Nie Starzeją ; No. 22). Znak wyd. L. 223 P. Proweniencja: podpis „J. de Larzac” i „własność: Jerzego de Larzac” ; pieczęć „Wydawnictwo Składu Nut F. Gumiński, Warszawa – Nowy Świat 70”</p>
14		<p>Denza Luigi (1846–1922): <i>O ! Gdybyś mnie kochała!</i> = <i>Si tu m'aimais!</i> [na głos i fortepian], przekł. M. Radziszewskiego, Warszawa: Hö-sick, [między 1880 i 1902]⁶⁷. 10 s. ; 32 cm. (Repertuar Pani Artôt, Adel. i Carol. Patti, Cottonie’go, Faure’a ; No. 19). Znak wyd. 482. Proweniencja: Znak własnościowy „Jerzy de Larzac”.</p> <p>Biblioteka aMuz, nr inw. N 46237; sygn.: 78(0.068) Denza L – Ogdyb</p>
15		<p>Elektorowicz, Witold (1892–1968): <i>I powróciłem do ciebie Warszawo</i> : piosenka na mandolinę, skrzypce lub akordeon, muzyka: Witold Elektorowicz ; słowa: Krystyna Chruścielska. – Warszawa: Wydawnictwo E. Kuthana, copyright 1946 (W-wa, Stalowa 26: Lit. St. Rynczak). – 1 karta rozłożona ; 25 cm. – (Niebieska Seria Przebojów na Mandolinę, Skrzypce lub Akordeon ; Nr. 2). – Okładka sygnowana wzdłuż grzbietu „Bilińska”. – Znak wyd. E. 2. K.</p> <p>Biblioteka aMuz, nr inw. N 46976; sygn. 787.65 Elekt W – Ipowr BN, sygn. Mus.II.32.333</p>

67 Jednoznaczna data wydania jest trudna do ustalenia. Rok 1880 został ustalony na podstawie znaku wydawniczego 482, por. International Music Score Library Project, [online] <https://imslp.org/wiki/Hoesick> [dostęp 22.03.2024]. Biblioteka Narodowa posiada w zbiorach niniejszy tytuł przechowywany w dwóch egzemplarzach: pierwszy datowany na podstawie cenzury na 1902 r., zob. L. Denza, *O! gdybyś mnie kochała!* = *Si tu m'aimais!* : mélodie no. 2, Warszawa: F. Hö-sick, cenz. 1902 (Warszawa, Krak. Przedm. 2: lit. C. Witanowskiego) [w:] Polona.pl [online] <https://polona.pl/preview/2828920e-52e1-4666-91e4-fc13d7fb3dd9> [dostęp 17.04.2024] oraz drugi, datowany również na podstawie cenzury na 1903 r., zob. L. Denza, *O! gdybyś mnie kochała!* = *Si tu m'aimais!* : mélodie no. 2, Warszawa: F. Hö-sick, cenz. 1903 (Warszawa, Krak. Przedm. 2: lit. C. Witanowskiego) [w:] Polona.pl [online] <https://polona.pl/preview/e0489dfd-3be5-4aa7-b41c-004c4ba12e59> [dostęp 17.04.2024]. W nutach z kolekcji Maestry nie ma jednak żadnych dat, natomiast na okładce jest wykaz tytułów w seriach numerowanych, w tym serii „Repertuar Pani Artôt, Adel. i Carol. Patti, Cottonie’go, Faure’a ; No. 19”. Drugą datę skrajną ustalono więc jako 1902, gdyż w opinii autorki data wydania nie może być późniejsza lub równa niż data cenzury 1903.

L.P.	Numer katalogowy Mickiewiczówny	Opis bibliograficzny
16		<p>Faure, Jean-Baptiste (1830–1914): <i>Pod krzyżem = Crucifix!</i> : chant religieux, musique de J. Faure ; poesie de Victor Hugo. – Wydanie na dwa głosy fortepian oraz na głos i organy. – Warszawa ; Kijów: Leon Idzikowski, [po 1911] (Warszawa: Szytych K. Drzewiecki ; Lit C. Witanowski, Warecka 2). – 7 stron ; 34 cm. – Na tylnej okładce „Drukarnia Społeczna, Warszawa Pl. Grzybowski 3/5, tel. 205-80”. – Znak wyd. L. 4728 I.</p> <p>Biblioteka aMuz, nr inw. N 46241; sygn. 78(0.068) Faure J – Podkr BN, sygn. Mus.III.119.191</p>
17	XVI/24	<p>Ferretto, Andrea (1864–1942): <i>Platki śniegu = Fiocchi di neve</i>, muzyka Andrea Ferretto ; słowa polskie I. Ziółkowskiego ; słowa włoskie A. Bignotti. – Warszawa: Księgarnia i Skład Nut M. Arct, [około 1906] (Warszawa: C. Witanowski Oboźna 9). – 7 stron ; 34 cm.</p> <p>Proweniencja: nieczytelny podpis [Lilly? ...]</p> <p>Biblioteka aMuz, nr inw. N 47729; sygn.: 78(0.068) Ferre A – Platk</p>
18	VII/12	<p>Filippi Filippo (1830–1887): <i>Czemu? = Per che?</i> przekł. J. Chęcińskiego. [Warszawa]: F. Hösic (Lit. C. Witanowski, Oboźna 9 w Warszawie), [po 1907]. 5 s. ; 32 cm. (Romanzero. Zbiór Romansów, Aryi i Duetów ; 10). Znak wyd. 67.</p> <p>Proweniencja: zapis „Własność: Jerzego de Larzac” ; autograf „JLarzac” ; pieczęć „Mieczysław Nałęcz Grąbczewski. Ul. Zielna 3 m 12”.</p> <p>Biblioteka aMuz, nr inw. N 47564; sygn.: 78(0.068) Filip F – Czemu</p>
19		<p>Gall, Jan Karol (1856–1912): <i>Barkarola</i> op. 13 no. 3 , Jan Gall. – Warszawa: Leon Idzikowski, około 1910. – 5 stron ; 33 cm. – (Utwory Muzyczne : do Śpiewu). – Znak wyd. E 414 W.</p> <p>Proweniencja: pieczęć „P. Komar-Gacki i notatka „Bibl. pryw. Nr. 442” ; pieczęć „Skład Główny u Gebethnera i Wolffa w Warszawie” ; podpis „J de Larzac”</p>
20	XVII/17a	<p>Gall, Jan Karol (1856–1912): <i>Barkarola</i> op. 13 no. 3 , Jan Gall. – Warszawa: Leon Idzikowski, około 1910 ([Warszawa] : Wykonano w Drukarni Społecznej Stow. Robot. Chrześc., Plac Grzybowski 3/5). – 5 stron ; 33 cm. – (Primadonna Album : Wybór Pieśni i Piosenek Wykonywanych z Wielkim Powodzeniem na Koncertach w Teatrach i Kabaretach ; 10). – Znak wyd. 413.</p> <p>Proweniencja: podpis „własność: Haliny Mickiewicz de Larzac” ; pieczęć „Umberto Macnez”</p> <p>BN, sygn. Mus.III.84.429</p>

L.P.	Numer katalogowy Mickiewiczówny	Opis bibliograficzny
21	I/2	<p>Gall, Jan Karol (1856–1912): <i>Nie wierź nie</i> : walc do śpiewu z towarzyszeniem fortepianu : op. 30 no. 5, ułożył Jan Gall. – Warszawa: Echo Muzyczne, cenzura 1902 (Warszawa: Lit. Konarzewskiego Nowy Świat 38). – 5 stron ; 35 cm. – Tytuł z nagłówka: <i>Ach dziwnie drży</i> = (<i>Ach seltsam</i>). – Znak wyd. A 133 R.</p> <p>Proweniencja: podpis „własność: Haliny Mickiewicz de Larzac”</p>
22		<p>Glièr, Reingol'd Moricevič (1875–1956): <i>Lada</i> = (<i>Lada</i>) : op. 58 n. 4, R. Glièr ; słowa ros. L. Stolicy. – Warszawa ; Kijów: Leon Idzikowski ; własność wydawcy P. Jurgensona w Moskwie, copyright 1924 ([Warszawa]: Szytch. K. Drzewiecki). – 9 stron ; 34 cm. – Znak wyd. L. 7072 I./36607.</p> <p>Proweniencja: parafka „HMick”</p> <p style="text-align: right;">BN, brak sygnatury</p>
23		<p>Godard Benjamin (1849–1895): <i>Czy pamiętasz? = Te souviens-tu?</i> [na głos i fortepian], sł. pol. P. Maszyńskiego i W. Rapackiego (Syna), Warszawa: nakład i własność M. Arcta (w lit. C. Witanowskiego, Krakowskie Przedmieście 2), cenz. 1894 [druk po 1903]. – 3 strony ; 35 cm. – (Wybór Śpiewów Salonowych, na Jeden i Dwa Głosy z Towarzystwem Fortepianu ; No. 4). – Znak wyd. M 25 A.</p> <p>Proweniencja: znak własnościowy „Jerzy de Larzac”.</p> <p style="text-align: right;">Biblioteka aMuz, nr inw. N 47561; sygn.: 78(0.068) Godar B – Czypa BN, sygn. Mus.III.98.160</p>
24		<p>Godard Benjamin (1849–1895): <i>Kolysanka z opery „Jocelyn”</i>, B. Godard, słowa polskie Zofii Vieweger. – Warszawa: nakład Gebethnera i Wolffa, [po 1922]. – 7 stron ; 35 cm. – (Opera w Salonie ; Nr 111), (Lira ; N. 64). – Znak wyd. G 1636 W.</p> <p>Proweniencja: podpis „własność: Jerzego de Larzac” ; podpis „[parafka nieczytelna] 27. IV. 47.” ; pieczęć „Księgarnia, Skład Nut i Czytelnia Sroczyński i Hofmann, spółka o. o. w Warszawie, Marszałkowska 51, tel. [numer ucięty]”</p>
25	II/11	<p>Gounod, Charles François (1818–1893): <i>Faust</i> : opera w Sciu aktach : PP. Barbier i Carré. Nr. 4, <i>Walc ułożony do śpiewu</i>, muzyka Karola Gounod ; słowa polskie L. Matuszyńskiego. – Warszawa: nakładem G. Sennewalda przy ulicy Miodowej Nr. 481 (2 nowy) [przed 1867], ([Warszawa]: w zakładzie sztycharskim Gebethnera i Wolffa). – 14 stron ; 33 cm. – Na okładce zapis „W drukarni J. Jaworskiego, Krak.-Przedmieście nr. 415”. – Znak wyd. G. 174 S</p> <p>Proweniencja: pieczęć „Księgarnia Henryka Hurtig w Kaliszu”, a pod nią inna pieczęć „G. Sennewald, Varsovie”</p> <p style="text-align: right;">Biblioteka aMuz, nr inw. N 47730; sygn. 78(0.068) Gouno C – Faust/Wal BN, sygn. Mus.III.119.646/4</p>

L.P.	Numer katalogowy Mickiewiczówny	Opis bibliograficzny
26		<p>Gounod, Charles François (1818–1893): <i>Fausto (Nim z rodzinnych = Dall arito suol natal)</i>, Gounod. – Warszawa: nakład Gebethnera i Wolffa, [po 1922]. – 5 stron ; 32 cm. – (Euterpe : Zbiór Ulubionych Aryi z Oper i Romansów Obcych w Przekładzie Polskim Zebranych Staraniem Jana Quattriniego ; No. 21). – Znak wyd. G 3279 W.</p> <p>Proweniencja: podpis „własność: Jerzego de Larzac” ; podpis „Janusz Herbich Łódź 1946 r.”</p>
27		<p>Greve-Sobolewskaâ, Evgeniâ Adolfovna (1867–1951): <i>Muchy = Muhi</i> : romans, muz. Greve-Sobolewskiej = muz. Greve-Sobolewskoj ; słowa polskie P. = słowa Apuhtina. – Varsovie: Editeur Leon Idzikowski, [1929⁶⁸] (Warszawa: Lit. J. Konarzewski). – 7 stron ; 34 cm. – Znak wyd. L. 7180 I.</p> <p>Proweniencja: podpis „własność: Jerzego de Larzac”</p> <p style="text-align: right;">BN, sygn. Mus.III.119.690</p>
28		<p>Hahn, Reynaldo (1875–1947): <i>Posłuchaj skargi mej duszy = (Si mes vers avaient des ailes!...)</i>, R. Hahn ; słowa polskie W. Rapackiego (syna). – Warszawa: Gebethner i Wolff, [po 1924] (Warszawa: Zakł. Graf. B. Wierzbicki i S-ka). – 5 stron ; 34 cm. – (Lira : Zbiór Śpiewów Obcych Kompozytorów na Jeden i Dwa Głosy z Towarzyszeniem Fortepianu i Innych Instrumentów ; 51), (Co Śpiewa Warszawa ; N. 20). – Znak wyd. G 4900 W.</p> <p>Proweniencja: podpis „własność: Jerzego de Larzac” , parafka „JLarzac”</p> <p style="text-align: right;">Biblioteka aMuz, nr inw. N 46235; sygn. 78(0.068) Hahn R – Postu</p>
29	XVIII/35	<p>Karłowicz Mieczysław (1876–1909): <i>Drugi śpiewnik</i> op. 3. No. 1, <i>Mów do mnie jeszcze</i> [...], [pieśń] op. 3 nr 1 na jeden głos [wysoki] z towarzyszeniem fortepianu, poezja Kazimierza Tetmajera, Warszawa: nakładem Michała Arcta, [1898]. – 3 strony ; 34 cm. – Znak wyd. M. 7 A.</p> <p>Proweniencja: wpis „Ada Sari”.</p> <p>Fragment pieczęci: „D. E. Friedlein, Księgarnia, [Kraków, Rynek 17]”.</p> <p style="text-align: right;">Biblioteka aMuz, nr inw. N 47721; sygn.: 78(0.068) Karło M – Mówdo BN, sygn. Mus.III.62.456/1</p>

68 „Urzędowy Wykaz Druków Nieperjodycznych Wydanych na Terenie Rzeczypospolitej Polskiej” R. 2, nr 4 (9 lutego 1929), szp. 251.

L.P.	Numer katalogowy Mickiewiczówny	Opis bibliograficzny
30	XVIII/34	<p>Karłowicz Mieczysław (1876–1909): <i>Drugi śpiewnik</i> op. 3. No. 4, <i>Na spokojnem, ciemnem morzu...</i> : na jeden głos z towarzyszeniem fortepianu, ułożył Mieczysław Karłowicz, słowa K. Tetmajera (Zamyślenia XII). – Warszawa: nakładem Michała Arcta, [1898⁶⁹]. – 3 strony ; 34 cm. – Znak wyd. M. 9 A.</p> <p>Proweniencja: wpis „Ada Sari”.</p> <p>Pieczęć „D[aniel] E[dward] Friedlein, Księgarnia, Kraków, Rynek 17”.</p> <p>Biblioteka aMuz, nr inw. N 47542; sygn. 78(0.068) Karło M - 2 Śpiew 3/4 BN, sygn. Mus.III.62.456/4 ; Mus.III.87.612/4</p>
31	XVIII/1	<p>Karłowicz Mieczysław (1876–1909): <i>Drugi śpiewnik</i> op. 3. No. 6, <i>Przed nocą</i> : na jeden głos z towarzyszeniem fortepianu, ułożył Mieczysław Karłowicz ; słowa Z. Krasieńskiego. – Warszawa: nakładem Michała Arcta, [1898⁷⁰]. – 3 strony ; 34 cm. – Znak wyd. M. 12 A.</p> <p>Biblioteka aMuz, nr inw. N 47541; sygn. 78(0.068) Karło M - 2 Śpiew 3/6 BN, sygn. Mus.III.62.456/6</p>
32	XVIII/36	<p>Karłowicz Mieczysław (1876–1909): <i>Na Anioł Pański</i> : (wydanie trzecie) : melodeklamacja, M. Karłowicz ; poezja K. Tetmajera. – Warszawa: skład główny Gebethner i Wolff, [między 1925 i 1929] (Warszawa: Piotr Laskauer). – 7 stron ; 34 cm. – Znak wyd. G 4875 W.</p> <p>Proweniencja: „[podpis zamazany] 1929”</p> <p>Biblioteka aMuz, nr inw. N 47722; sygn. 78(0.068) Karło M – Naani</p>
33	IX/39	<p>Klechniowska-Sas, Anna Maria (1888–1973): <i>Berceuse à la fable scénique: Le roi Bombala de M-e Dynowska</i> : pour chant (deux voix) et piano : op. 15 = <i>Kolysanka</i> z op. 15 z ilustracji muzycznej do baśni M. Dynowskiej p.t. „Król Bombala”, Anna Marja Klechniowska. – Warszawa: Skład Główny Gebethner i Wolff, 1932 (Warszawa: Litografja i Sztyncharnia Nut J. Konarzewski). – 3 strony ; 32 cm. – Na stronie tytułowej pod ramką zapis „Druk. M. Garasiński, Warszawa”. Na stronie 3 pod nutami zapis „Sztynch. W. Kościeszka”.</p> <p>Proweniencja: autograf „Ada Sari” ; skreślone przez Adę Sari nazwisko „E. Gruszecka”.</p>

69 J.M. Chomiński [red.], *Słownik muzyków polskich*. T. 1: A–Ł, Kraków 1964, s. 264.

70 Tamże.

L.P.	Numer katalogowy Mickiewiczówny	Opis bibliograficzny
34		<p>Komorowski, Ignacy Marcei (1824–1857): <i>Kalina</i> : na głos z akompaniamentem fortepianu, muzyka J. Komorowskiego, opracował Karol Mroszczyk ; słowa T. Lenartowicza. – Warszawa: Spółdzielnia Wydawnicza „Czytelnik”, 1947 (Łódź, Piotrkowska 86 : Zakł. Graf. Spółdz. Wyd. „Książka”). – 6 stron ; 30 cm. – (Muzyczna Biblioteka Estradowa). – Znak wyd. Nr. 31 M.B.E.</p> <p>Proweniencja: parafka „HMick”</p> <p>Biblioteka aMuz, nr inw. N 46977; sygn.: 784.3 Komor I – Kalin BN, sygn. Mus.III.60.571</p>
35	III/5	<p>Leoncavallo, Ruggero (1857–1919): <i>Poranek = Mattinata</i>, muzyka R. Leoncavallo ; słowa polskie W. Rapackiego syna. – Wydanie na sopran lub tenor. – Warszawa: nakład i własność wydawców Kuncewicz i Hoffman, [między 1890 i 1900]. – 5 stron ; 35 cm. – Znak wyd. G 4905 W.</p> <p>Proweniencja: podpis „własność: Haliny Mickiewicz de Larzac”; odręczny zapis „[słowo nieczytelne]: Przemyska[?]”.</p>
36		<p>Leoncavallo, Ruggero (1857–1919): <i>Prolog</i> z opery „Pajace”, R. Leoncavallo. – Warszawa ; Kijów: Leon Idzikowski, [pomiędzy 1900 a 1925]. – 7 stron ; 34 cm. – Znak wyd. L. 2598 I.</p> <p>Proweniencja: podpis „własność: Jerzego de Larzac” i „J. de Larzac”</p> <p>BN, sygn. Mus.III.150.813</p>
37	XV/1	<p>Lewandowski, Adam (1889–1951): <i>Carissima</i> : <i>stary walc</i>, muzyka A. Lewandowskiego ; słowa Zbigniew Drabik. – Warszawa: Wydawnictwo Muzyczne Arcta, cop. 1948. – 5, [1] strona ; 34 cm. – W.M.A 104.</p> <p>Biblioteka aMuz, nr inw. N 47511; sygn. 784.3 Lewan A - Stary</p>
38	XV/2	<p>Lewandowski, Adam (1889–1951): <i>Lena</i> : <i>walc</i> na fortepian, muz. A. Lewandowski. – Warszawa: Wydawn. Muzyczne S. Arcta, copyright 1951 ([Miejsce nieznanne] : Szytych. W. Lewandowski). – 4 strony ; 34 cm. – Znak wyd. S. 254 A.</p> <p>Proweniencja: podpis „własność: Haliny Mickiewicz de Larzac”</p> <p>Biblioteka aMuz, nr inw. N 47512; sygn. 786.2 Lewan A – Lena BN, sygn. Mus.III.122.217</p>
39	XV/24	<p>Lewandowski, Adam (1889–1951): <i>Najmłodszy walc</i>, muzyka: Adam Lewandowski ; słowa: Ola Obarska. – Warszawa: Wydawnictwo Muzyczne S. Arcta, cop. 1950. – [3] strony ; 34 cm. – Znak wyd. S. 121 A.</p> <p>Biblioteka aMuz, nr inw. N 47580; sygn. 784.3 Lewan A – Najml BN, sygn. Mus.III.150.822</p>

L.P.	Numer katalogowy Mickiewiczówny	Opis bibliograficzny
40	XVIII/14	<p>Lewandowski, Adam (1899–1951): <i>Przeminęło z wiatrem</i> : walc angielski : [na głos i fortepian], Adam Lewandowski; sł.: Sewer. – Warszawa: Wydawnictwo E. Kuthana., copyright 1946 (W-wa, Stalowa 26: Lit. St. Rynczak). – [2] strony ; 35 cm. – Znak wyd. E. 10 K.</p> <p>Proweniencja: podpis „własność: Haliny Mickiewicz de Larzac”; dedykacja napisana ołówkiem „Znakomitej śpiewaczce p. H. Mickiewiczównie w dowód uznania Ad. Lewandowski, [miasto nieczytelne] [18?] VII 48”.</p> <p>Biblioteka aMuz, nr inw. N 46224; sygn. 784.3 Lewan A – Przem</p>
41	XXII/2	<p>Liebling, Georg (1865–1946): <i>Romance pour une voix avec accompagnement de pianii Le sais-tu bien = (Ty dobrze wiesz)</i>, composée par Georg Liebling ; słowa polskie M. Gawalewicza.- Varsovie: Gebethner & Wolff, cenzura 1889 (Warszawa: lit. Męgarski 40 Krak. Przedm). – 5 stron ; 35 cm. – Dedykacja: „A mon célèbre camarade Ladislas Mierzwinski en reconnaissance”. – Znak wyd. G 1248 W.</p> <p>Proweniencja: parafka „JLarzac”; podpis ołówkiem „W. Cukiert⁷¹⁾”</p> <p>Biblioteka aMuz, nr inw. N 47558; sygn. 78(0.068) Liebl G – Roman</p>
42	III/4	<p>Lincke, Paul (1866–1946): <i>Robaczki świętojańskie</i>, gawot z operetki „Lysistrata”, P. Lincke ; słowa polskie W. Rapackiego. Warszawa: Leon Idzikowski, [1920] ([Warszawa] : wykonano w Drukarni Społecznej Stow. Robot. Chrześc, Plac Grzybowski 3/5). – 5 stron ; 34 cm. – (Primadonna Album : Wybór Pieśni i Piosenek Wykonywanych z Wielkim Powodzeniem na Koncertach w Teatrach i Kabaretach ; 18). – Znak wyd. J 457 F.</p> <p>Proweniencja: podpis „własność: Haliny Mickiewicz de Larzac”; podpis „Halina Mickiewicz”; pieczęć „Czesław Kozłowski, Księgarnia-Skład Nut, Czytelnia, Warszawa, Marszałkowska róg Wspólnej, tel. 9-56-82[?]”</p> <p>BN, sygn. Mus.III.163.649</p>
43		<p>Luzzi, Luigi (1828–1876): <i>Zdrowaś Maryja = Ave Maria</i> op. 80 : kontralto, Luigi Luzzi. – Warszawa ; Kijów: wyłączna własność wydawcy Leon Idzikowski, [1914]. – 7 stron ; 32 cm. – L. 4707 I.</p> <p>Biblioteka aMuz, nr inw. N 46211; sygn. 78(0.068) Luzzi L – Avema 80</p>

71 Najprawdopodobniej chodzi o członka chóru męskiego Związku Zawodowego Pracowników Handlowych, Przemysłowych i Biurowych „Drużyna Śpiewacza” – Wiktora Cukierta, zob. *Pamiętnik 50-letniej działalności Związku Zawodowego Pracowników Handlowych Przemysłowych i Biurowych Rzeczypospolitej Polskiej, poprzednio Towarzystwa Wzaj. Pomocy Pracowników Handlowych i Przemysłowych m. Warszawy 1884–1934*, Warszawa 1934, s. 100, 107.

L.P.	Numer katalogowy Mickiewiczówny	Opis bibliograficzny
44	XVII/9	<p>Marczewski, Lucjan (1879–1935): <i>Na ust koralu</i> (1909), L. Marczewski ; słowa Z. Różyckiego. – Warszawa: nakład i własność Gebethnera i Wolffa, [1922] (Warszawa: Lit. J. Konarzewski). – 7 stron ; 30 cm. – (Lira : Zbiór Śpiewów Kompozytorów Polskich na Jeden lub Dwa Głosy z Towarzyszeniem Fortepianu ; Seria 2, 78). – Znak wyd. G 5976 W.</p> <p>Proweniencja: podpis „własność: Haliny Mickiewicz de Larzac” ; dedykacja „[parafka nieczytelna], wrzesień 1936, Aud. w op. [...]”</p> <p style="text-align: right;">BN, sygn. Mus.III.112.808/1</p>
45		<p>Mascagni Pietro (1863–1945): <i>Cavalleria rusticana</i> : intermezzo sinfonico arrangement à 4 mains, Pietro Mascagni ; arrang. V. F. Brissler. – Varsovie: M. Arct, Libraire et Magazin de Musique, [1891] (Warszawa: lit. Mękarski, 40 Krak. Przedm.). – 5 stron ; 32 cm. – Znak wyd. M 101 A.</p> <p>Proweniencja: odcisk pieczęci „Gebethner & Wolff, Librairie et Magazin de Musique, Varsovie”</p> <p style="text-align: right;">Biblioteka aMuz, nr inw. N 57110, sygn.: 78(0.068) Rzepk A – Remin</p>
46	XIV/36	<p>Mascagni Pietro (1863–1945): <i>L'amico Fritz</i>: No. 1, <i>Romanza Son pochi fiori = Romans o fjołkach</i> [na sopran i fortepian]. Varsavia ; Moscou: Gebethner e Wolff ; J. Hilkner (Warszawa: Lit. J. Mękarski 40 Krak. Przedm. w Warszawie), cenz. 1891. 5 stron ; 34 cm. Znak wyd. G 1351 W.</p> <p>Proweniencja: wpis „Ada Sari”.</p> <p style="text-align: right;">Biblioteka aMuz, nr inw. N 47524; sygn.: 78(0.068) Masca P – L'amic-Roman BN, sygn. Mus.III.154.047</p>
47		<p>Meyerbeer, Giacomo (1791–1864): <i>Afrykanka</i>. No. 1 bis, <i>Romans</i>, G. Meyerbeer. – Warszawa: nakład i własność Gebethner i Wolff, [między 1919 i 1925] (Warszawa: Zakł. Graf. B. Wierzbicki i S-ka). – 7 stron ; 34 cm. – (Opera w Salonie : Wyjątki z Oper Polskich, Włoskich, Francuskich i Niemieckich na Rozmaite Głosy oraz Duety z Towarzyszeniem Fortepianu ; No. 13). – Znak wyd. G. 1503 W.</p> <p style="text-align: right;">Biblioteka aMuz, nr inw. N 46225; sygn. 78(0.068) Meyer G – Afric/R BN, sygn. Mus.III.93.869</p>
48		<p>Meyerhold, Kazimierz (1886–1956): <i>Dwie pieśni</i> op. 8. No. 1, <i>Tak mi na świecie źle</i>, Kazimierz Meyerhold ; słowa Zygmunta Różyckiego. – Warszawa: Gebethner i Wolff : Wydawnictwo Kasy Przejrzystości i Pomocy Warszawskich Pomocników Księgarskich, [około 1916] (Wiedeń VII : Drukiem Józefa Eberlego). – 3 strony ; 35 cm. – Znak wyd. K. 656 P.</p> <p style="text-align: right;">Biblioteka aMuz, nr inw. N 46213; sygn. 78(0.068) Meyer K – Pieśń 8/1</p>

L.P.	Numer katalogowy Mickiewiczówny	Opis bibliograficzny
49	XVIII/13	<p>Moniuszko Stanisław (1819–1872): [<i>Verbum nobile</i>], <i>Wiejska serenada</i>, [Stanisław Moniuszko]. – Warszawa: nakład i własność Gebethner i Wolff, [po 1919]. – 7 stron ; 35 cm. – (Opera w Salonie : Wyjątki z Oper Polskich, Włoskich, Francuskich i Niemieckich na Rozmaite Głosy oraz Duety z Towarzyszeniem Fortepianu ; No. 163). – Znak wyd. G 3492 W. Biblioteka aMuz, nr inw. N 47525; sygn.: 78(0.068) Moniu S – Verbu/Wie</p>
50	XII/15	<p>Moniuszko Stanisław (1819–1872): <i>Beata</i> : opera. No. 4, Arietta <i>Beaty Oh, ileż rozkoszy</i>, przez St. Moniuszko ; słowa J. Chęcińskiego. – Warszawa: nakład i własność Ferdynanda Hössick, [1872] ([Warszawa] : lit. Mękarski No. 411 Krak. Przed). – 9 stron ; 32 cm. Proweniencja: podpis „własność: Haliny Mickiewicz de Larzac”</p>
51		<p>Moniuszko Stanisław (1819–1872): <i>Dumka Zosi</i> z opery <i>Flis</i> [na sopran z towarzyszeniem fortepianu] . – Warszawa: Gebethner i Wolff, [między 1908 i 1918⁷²]. – 4 strony; 34 cm. – (Opera w Salonie. Wyjątki z Oper Polskich, Włoskich, Francuskich i Niemieckich ; No. 121) . – Znak wyd. G 3954 W. Proweniencja: wpis „Ada Sari”. Biblioteka aMuz, nr inw. N 47536; sygn.: 78(0.068) Moniu S – Flis/Dumka</p>
52	XXX/9	<p>Moniuszko Stanisław (1819–1872): <i>Gdyby rannem słonkiem</i> : recitativo i arija = recitativo e aria : scena pierwsza = scena prima, St. Moniuszko. Warszawa: Wydawnictwa Księgarni i Składu Nut Gebethnera i Wolffa, cenzura 1888 (Warszawa: Pośpieszna Lit. i Sztuch. Nut J. Mękarskiego No. 17 Aleksandra w Warszawie). – (9 stron ; 35 cm.). – (Opera w Salonie : Wyjątki z Oper Polskich, Włoskich, Francuskich i Niemieckich na Rozmaite Głosy oraz Duety z Towarzyszeniem Fortepianu ; No. 62). – Znak wyd. G 15 W. Proweniencja: wpis „Ada Sari”. Biblioteka aMuz, nr inw. N 47723; sygn.: 78(0.068) Moniu S – Halka II/Hal</p>

72 Na okładce znajduje się informacja o lubelskiej filii Gebethnera i Wolffa, która powstała w latach 1908–1910, nie jest zaś wymieniona kolejno powstała (w 1919) filia w Poznaniu.

L.P.	Numer katalogowy Mickiewiczówny	Opis bibliograficzny
53		<p>Moniuszko Stanisław (1819–1872): <i>Halka</i> : opera w czterech aktach : partytura fortepianowa ze śpiewem, St. Moniuszko ; słowa Włodzimierza Wolskiego. – Wydanie nowe przejrzone i poprawione. – Warszawa: Gebethner i Wolff ; Kraków: G. Gebethner i S-ka, [między 1910 i 1919]. – [2], 240 stron ; 31 cm. – Znak wyd. – G 2802-2826 W.</p> <p>Proweniencja: pieczęć „Halina Mickiewiczówna, ul. Abrahama 84/15, 81-387 Gdynia, tel. 20-56-47” ; parafka „HMick” ; „Śpiewałam po raz pierwszy w Katowicach 12/II 27 r., Marja Bielecka”.</p> <p>Biblioteka aMuz, nr inw. N 45924; sygn. 78(0.068) – Moniu S-Halka BN, sygn. Mus.III.125.933</p>
54		<p>Moniuszko Stanisław (1819–1872): <i>Halka</i>. 4, <i>Pieśń i duet = Canzone e duetto</i>, St. Moniuszko. – Warszawa: nakład Gebethnera i Wolffa, [po 1922] (Warszawa: Zakł. Graf. B. Wierzbicki i S-ka). – 3 strony ; 34 cm. – (Opera w Salonie : Wyjątki z Oper Polskich, Włoskich, Francuskich i Niemieckich na Rozmaite Głosy oraz Duety z Towarzystwem Fortepianu ; No. 60). – Znak wyd. G 2806 W.</p> <p>Proweniencja: włs [Ilony B-Briesemeister], Warszawa, Foksal [15]</p> <p>Biblioteka aMuz, nr inw. N 47537; sygn. 78(0.068) – Moniu S-Halka 1/Hal BN, sygn. Mus.III.127.387</p>
55		<p>Moniuszko Stanisław (1819–1872): <i>Halka</i>. No. 13, <i>Pieśń-Canzone</i>, St. Moniuszko. – Warszawa: nakład i własność Gebethnera i Wolffa, [między 1919 i 1925⁷³] (Warszawa: Zakł. Graf. B. Wierzbicki i S-ka). – 3 strony ; 35 cm. – (Opera w Salonie ; No. 65). – Na okładce wykaz numerów 1-248 z serii Lira. – Znak wyd. G 5515 W.</p> <p>Proweniencja: podpis „Markowska”</p> <p>Biblioteka aMuz, nr inw. N 47535; sygn.: 78(0.068) Moniu S – Halka 3/Hal</p>
56	XIV/37	<p>Moniuszko Stanisław (1819–1872): <i>Jawnuta</i> : operetka w 2ch aktach. No. 4, <i>Dumka</i>, muzyka Stanisława Moniuszki. – Warszawa: Gebethner i Wolff, [1904] (Lipsk : Zakład litogr. C. G. Rödera). – 5 stron ; 35 cm. – Dedykacja: „Sewerynowi Römerowi”. – Znak wyd. G. 3490 W.</p> <p>Proweniencja: autograf „Ada Sari”</p> <p>Biblioteka aMuz, nr inw. N 47720, sygn.: 78(0.068) Moniu S – Jawnu 1/Dum</p>

73 Datowanie na podstawie wykazu filii Gebethnera i Wolffa.

L.P.	Numer katalogowy Mickiewiczówny	Opis bibliograficzny
57		<p>Moniuszko Stanisław (1819–1872): <i>Kozak, Tam na górze jawor stoi.</i> – Warszawa: nakład i własność Gebethnera i Wolffa (w Warszawie: lit. Męgarski 40 Krak. Przedm.), cenz. 1895. – 3 strony ; 33 cm. (Wybór Piosnek Polskich Utworu Stanisława Moniuszki ; 5). – Znak wyd. 697. Proweniencja: znak własności „J. de Larzac”.</p> <p>Biblioteka aMuz, nr inw. N 47726; sygn. 78(0.068) Moniu S – Kozak BN, sygn. Mus.III.106.349</p>
58		<p>Moniuszko Stanisław (1819–1872): <i>Mazourka</i> : pour piano à quatre mains, Stanislas Moniuszko. – Varsovie: chez Gebethner & Wolff, propriété des editeurs, [około 1890]. – 15, [1] strona ; 32 cm. – Znak wyd. G. 845 W.</p> <p>Proweniencja: odcisk pieczęci „Gebethner & Wolff, Librairie et Magasin de Musique, Varsovie”</p> <p>Biblioteka aMuz, nr inw. N 57121, sygn.: 78(0.068) Rzepk A – Remin</p>
59		<p>Moniuszko Stanisław (1819–1872): <i>Modlitwa „O władco świata!”</i> : na mezzosopran albo baryton z towarzyszeniem organów, St. Moniuszki. – Warszawa: nakład i własność Gebethnera i Wolffa, [po 1922]. – 5 stron ; 34 cm. – (Caecilia : Zbiór Śpiewów Religijnych z Towarzystwem Organu lub Fortepianu ; Serja I, 19). – Znak wyd. G 510 W.</p> <p>Proweniencja: pieczęć „Gebethner i Wolff, skład nut, Kraków, Rynek 28”</p> <p>Biblioteka aMuz, nr inw. N 46207; sygn. 78(0.068) – Moniu S-Owład BN, sygn. Mus.III.127.866</p>
60		<p>Moniuszko Stanisław (1819–1872): <i>Paria</i> : opera w trzech aktach. No. 3, <i>Pieśń za sceną „Słońce wspaniałe!</i>, słowa Jana Chęcińskiego ; muzyka Stanisława Moniuszki. – Warszawa: nakład i własność Gebethnera i Wolffa, [po 1922] (Lipsk : Zakład art. Litogr. C.G. Rödera). – 5 stron ; 34 cm. – Dedykacja „Henrykowi Toeplitz”.</p> <p>Biblioteka aMuz, nr inw. N 47725, sygn.: 78(0.068) Moniu S – Paria 1/Bram</p>
61		<p>Moniuszko Stanisław (1819–1872): <i>Recitativo i Romans Neali</i> z opery <i>Paria</i> : solo sopran z orkiestrą : głos solowy z fortepianem, St. Moniuszko ; słowa polskie J. Chęcińskiego, słowa włoskie Wł. Millera. – Warszawa: Wydawnictwo Sekcyi Imienia Moniuszki Warszawskiego Towarzystwa Muzycznego ; skład główny w Warszawie u Gebethnera i Wolffa, [1913⁷⁴] (Warszawa: Drukarnia i Lit. J. Cotty). – 7 stron ; 34 cm. – Znak wyd. G 5456 W Sek. Mon.</p> <p>Proweniencja: pieczęć: „L. Briesemeister, Warszawa”</p> <p>Biblioteka aMuz, nr inw. N 47724, sygn.: 78(0.068) Moniu S – Paria 1/Nea BN, sygn. Mus.III.67.590/1</p>

74 M. Prokopowicz, A. Spóz, W. Pigła, *Biblioteki i zbiory muzyczne w Polsce. Przewodnik*, Warszawa 1998, s. 211.

L.P.	Numer katalogowy Mickiewiczówny	Opis bibliograficzny
62		<p>Moniuszko Stanisław (1819–1872): <i>Straszny Dwór</i>. No. 8, <i>Duetтино, przy laniu wosku</i>, St. Moniuszki. – Warszawa: Gebethner i Wolff, [między 1910 i 1919] (Warszawa: Drukarnia i Litografja Jana Cotty). – 5 stron ; 34 cm. – (Opera w Salonie : Wyjątki z Oper Polskich, Włoskich, Francuskich i Niemieckich na Rozmaite Głosy oraz Duety z Towarzyszeniem Fortepianu ; No. 97). – Znak wyd. G 457 W.</p> <p>Proweniencja: pieczęć „Leon Idzikowski z Kijowa, skład nut, wydawnictwo, księgarnia [słowa nieczytelne], czytelnia nowości [dalej nieczytelne] ; podpis „Zagrodzka”</p> <p>Biblioteka aMuz, nr inw. N 47581, sygn.: 78(0.068) Moniu – Stras II/Duett BN, sygn. Mus.III.154.057</p>
63		<p>Myrberg, August Melcher (1825–1917): <i>Serenada = Ständchen</i>, A. M. Myrberg ; słowa polskie P. Maszyńskiego. – Warszawa: Gebethner i Wolff, [1898] ([Warszawa] : Druk. L. Bilińskiego i W. Maślankiewiczza). – 3 strony ; 32 cm. – (Lira : Zbiór Śpiewów Polskich i Obcych Kompozytorów na Jeden i Dwa Głosy Z Towarzyszeniem Fortepianu i Innych Instrumentów ; 137). – Znak wyd. G 2194 W.</p> <p>Proweniencja: podpis „własność: Jerzego de Larzac” ; parafka „JLarzac” ; pieczęć „Mieczysław Nałęcz-Grąbczewski, ul. Zielna 3 m 12” ; na górze strony tytułowej ucięty podpis [„M. Lisiecka?”]</p> <p>Biblioteka aMuz, nr inw. N 46216; sygn. 78(0.068) Myrbe AM – Seren BN, sygn. Mus.III.150.244</p>
64		<p>Nicolai, Otto (1810–1849): <i>Lustige Weiber von Windsor</i> : [ouverture], Otto Nicolai. – Varsovie: chez Ferdinand Hösick, Rue des Sénateurs No. 496, [1890]. – 19 stron ; 32 cm. – (Ouvertures Favorites pour Piano : à 4 mains ; no. 5). – Znak wyd. 184.</p> <p>Proweniencja: odcisk pieczęci „Gebethner & Wolff, Librairie et Magasin de Musique, Varsovie”</p> <p>Biblioteka aMuz, nr inw. N 57119, sygn.: 78(0.068) Rzepk A – Remin BN, sygn. Mus.III.80.106</p>
65		<p>Perkowski, Piotr (1901–1990): <i>Dwie pieśni : Wyjechałem na poleczko ; Matulu miła</i> : na głos i fortepian, Piotr Perkowski. – Warszawa: Spółdzielnia Wydawnicza „Czytelnik”, 1947 ([Miejsce nieznane] : Sztuch. J. Rynczak). – 8 stron ; 30 cm. – (Muzyczna Biblioteka Estradowa). – Znak wyd. Nr. 34 M.B.E.</p> <p>Biblioteka aMuz, nr inw. N 46994; sygn. 784.3 Perko P – 2 Pieśn BN, sygn. Mus.III.60.369</p>

L.P.	Numer katalogowy Mickiewiczówny	Opis bibliograficzny
66	XII/30	<p>Perkowski, Piotr (1901–1990): <i>To wszystko dla ciebie</i>, muzyka Pierre Aubar ; słowa: Juliusz Gardan. – Warszawa: Wydawnictwo muzyczne «Synkopa», 1960 (Warszawa: Zakł. Graf. „Tamka”). – 3 strony ; 29 cm. Proweniencja: parafa „HMick”</p> <p>Biblioteka aMuz, nr inw. N 46964; sygn. 784.3 Perko P – Towsz</p>
67		<p>Puccini, Giacomo (1858–1924): <i>Tosca</i>. Akt II, <i>Modlitwa Toski</i>, G. Puccini. – Warszawa: Gebethner i Wolff, [między 1910 i 1919]. – 5 stron ; 32 cm. – (Opera w Salonie : Wyjątki z Oper Polskich, Włoskich, Francuskich i Niemieckich na Rozmaite Głosy oraz Duety z Towarzyszeniem Fortepianu ; No. 125). – Znak wyd. G 3086 W. Biblioteka aMuz, nr inw. N 47531, sygn.: 78(0.068) Pucci G – Tosca II/Tos</p>
68		<p><i>Rozkoszna Amaryli</i> : duet na sopran i bas z tow. klawesynu, Autor nieznan (ca 1630). – Warszawa: Przedstawicielstwo Wydawnictw Polskich, copyright 1961 (Kraków: Krak. Zakł. Graf. Nr 5). – 7 stron ; 24 cm. – Znak wyd. PWM – 4459.</p> <p>Biblioteka aMuz, nr inw. N 46968 ; sygn.: 784.32 Anoni – Rozko</p>
69		<p>Różycki, Ludomir (1883–1953): <i>Casanova</i> : opera komiczna w 3 aktach z prologiem i epilogiem = komische Oper in 3 Akten mit Vor- und Nachspiel Deutsch von Bernard Szarlitt, Ludomir Różycki ; słowa Juljana Krzewińskiego. – Partycja do śpiewu = Klavierauszug mit Text. – Warszawa: Gebethner & Wolff, copyright 1928. – 195 stron ; 35 cm. – Znak wyd. G. 6773 W.</p> <p>Proweniencja: pieczętki „Ryszard Ziółkowski, ul. Plk. Dąbka 229, kl. A m. 10, 81-155 Gdynia” ; „Państwowa Średnia Szkoła Muzyczna w Gdyni”</p> <p>Biblioteka aMuz, nr inw. N 47529; sygn. 78(0.068) Rózyck L – Casan BN, sygn. Mus.III.82.521</p>
70		<p>Rybicki, Feliks (1899–1978): <i>Jakże pisać mam do chłopca...</i> : na głos z fortepianem, muz. Feliks Rybicki ; słowa Eugeniusz Żytomirski. Warszawa: Czytelnik, 1951. – 4 strony ; 25 cm. – Znak wyd. Nr 206 M.B.E.</p> <p>BN, sygn. Mus.II.15.999</p>
71		<p>Rzepko, Adolf (1825–1892): <i>Réminiscences de l' opera „Le chateau mystérieux = Straszny dwór de Stanislas Moniuszko</i> : pour le piano à quatre mains, par R. Adolf. – Varsovie: chez Gebethner & Wolff propriété des editeurs, [około 1870]. – 19 stron ; 33 cm. – Znak wyd. G. 502 W.</p> <p>Proweniencja: odcisk pieczęci „Gebethner & Wolff, Librairie et Magasin de Musique, Varsovie”</p> <p>Biblioteka aMuz, nr inw. N 46110, sygn.: 78(0.068) Rzepk A – Remin</p>

L.P.	Numer katalogowy Mickiewiczówny	Opis bibliograficzny
72	XXX/26	<p>Saint-Saëns, Camille (1835–1921): <i>Cantabile</i> z duetu z opery <i>Samson i Dalila</i> = <i>Samson et Dalila</i> : <i>Cantabile</i> extrait du duo : mezzo-soprano, C. Saint-Saens ; słowa polskie Zofii Vieweger. – Warszawa: Gebethnera i Wolffa, [po 1924] (Warszawa: Lit. J. Konarzewskiego i J. Mękarckiego w Warszawie). – 9 stron ; 35 cm. – (Opera w Salonie : Wyjątki z Oper Polskich, Włoskich, Francuskich i Niemieckich na Rozmaite Głosy oraz Duety z Towarzyszeniem Fortepianu ; No. 112). – Znak wyd. G 1626 W.</p> <p>Proweniencja: autograf „Ada Sari”</p> <p style="text-align: right;">Biblioteka aMuz, nr inw. N 46240; sygn.: 78(0.068) Saint-S C – Sams/Can</p>
73		<p>Schubert, Franz (1797–1828): <i>Ostatnia nadzieja</i> = <i>Letzte Hoffnung</i>, muz. Schuberta ; słowa polskie naśladował z poezji Hajoty W. Aleksandrowicz. – Warszawa: nakładem Księgarni i Składu Nut Stanisława Sadowskiego, ul. Marszałkowska 115 (róg Złotej), cenzura 1899 (Warszawa: Lit. Konarzewskiego Nowy Świat 38). – 5 stron ; 33 cm. – (Niezapominajki : Zbiór Śpiewów Swojskich i Obcych Kompozytorów Wybrał Witold Aleksandrowicz Profesor Śpiewu, b. Artysta Operowy ; 4). – W prawym dolny rogu okładki zapis „Druk. P. Laskauera i W. Babickiego, Warszawa Ś-to Krzyzka [dalej nieczytelne]. – Znak wyd. S 6 S.</p> <p>Proweniencja: pieczętki „Państwowa Średnia Szkoła Muzyczna w Gdyni, ul. Przebendowskich 26, tel. 2-92-17”, „Biblioteka Państwowej Szkoły Muzycznej w Gdańsku-Oruni”</p> <p style="text-align: right;">Biblioteka aMuz, nr inw. N 47727; sygn. 78(0.068) Schub F – Letzt BN, sygn. Mus.III.147.527</p>
74		<p>Sewen, Marek (1930–): <i>Czumbalalajka</i> : (melodia cygańska), Marek Sewen, opr. mel. cygańskiej ; słowa: Zbigniew Stawecki. – Warszawa: Wydawnictwa Artystyczne i Filmowe „Synkopa”, 1966⁷⁵ (Warszawa: Zakłady Graf. „Tamka”). – 1 karta rozłożona ; 30 cm. – Z repertuaru Haliny Kunickiej.</p> <p style="text-align: right;">Biblioteka aMuz, nr inw. N 46981; sygn.. 784.3 Czumb/Sew BN, sygn. Mus.III.76.172</p>
75	XIX/13	<p>Sidorowicz, Konstanty: <i>Dzwoneczek</i>, romans cygański (Cyg. N 54), K. Sidorowicz ; słowa L. Sierpińskiego. – Warszawa ; Kijów : L. Idzikowski, copyright 1922 (Warszawa: Lit. J. F. Konarzewski i J. Mękarcki). – 5 stron ; 35 cm. – (Wydawnictwa P. Jurgensona). – Znak wyd. L. 7014 I./12500.</p> <p style="text-align: right;">BN, sygn. Mus.III.160.908</p>

⁷⁵ Data wydania według zapisu na ostatniej stronie. W druku podano również datę copyright 1965 by PWP, Przedstawicielstwo Wydawnictw Polskich.

L.P.	Numer katalogowy Mickiewiczówny	Opis bibliograficzny
76		<p>Sokorski, Jerzy (1916–2005): <i>5 pieśni</i> na sopran i fortepian, Jerzy Sokorski. Warszawa: Wydawnictwo Muzyczne Agencji Autorskiej, copyright 1978. – 24 strony ; 30 cm. – (Polska Muzyka Wokalna). Proweniencja: odręczna dedykacja „Drogiej Halince, cudownej nie tylko w śpiewie, lecz także w szalonych, pełnych humoru ripostach – Jurek, Gdynia, 22. V. 1985 r.” Biblioteka aMuz, nr inw. N 46999; sygn.: 784.3 Sokor J – 5 Pieśń s BN, sygn. Mus.III.106.966</p>
77	XXXII/61	<p>Sprowacker, Leopold (1853–1936): <i>Stracone szczęście = Verlor'nes Glück</i> op. 101, L. Sprowacker ; przekład polski J. D. – Warszawa: Gebethner i Wolff, [1900]. – 3 strony ; 34 cm. – (Wesołe Piosenki : Zbiór Śpiewów i Kupletów Wykonanych w Teatrach „Nowości”, „Miniatur” i Innych ; 37). – Znak wyd. G 3352 W. Proweniencja „sygnatura: JStu[...]”</p>
78		<p>Szpilman, Władysław (1911–2000): <i>Cicha noc : piosenka walc</i>, Władysław Szpilman ; słowa R. Sadowski. – [Warszawa] : „Czytelnik”, 1951. – 3 strony ; 34 cm. – Znak wyd. „Czytelnik” Nr 172. Biblioteka aMuz, nr inw. N 47515 ; sygn.: 784.3 Szpil W – Cicha BN, sygn. Mus.III.165.347</p>
79	XVII/28	<p>Szymanowski, Karol (1882–1937): <i>Daleko został cały świat...</i> op. 2 nr 1, K. Szymanowski ; słowa K. Tetmajera, opracowała D. E. Pawłowska. – Warszawa: Spółdzielnia Wydawniczo-Oświatowa „Czytelnik”, 1951 (Kraków: tłoczono w Drukarni nr 3 „Czytelnika”). – 4 strony ; 30 cm. – (Muzyczna Biblioteka Estradowa). – Znak wyd. Nr 129 „Czytelnik” Proweniencja: parafka „H Mickiewicz”</p>
80		<p>Tosti, Francesco Paolo (1846–1916): <i>Marzę! = Penso!</i> : melodia popularna, muzyka F. Paolo Tosti, przekład Maxa Radziszewskiego. – Warszawa: nakład F. Hösicke’a, cenzura 1888 (Warszawa, ul. Nowolipki nr 9 : Druk. Józefa Jeżyńskiego). – 9 stron ; 34 cm. – (Repertuar Pani Artôt, Adel. i Carol. Patti, Cottonie’go, Faure’a ; 20). – Znak wyd. 483. Proweniencja: parafka „JLarzac” ; podpis „własność: Jerzego de Larzac” ; pieczęć „K. Szadkowski Skład Nut, Warszawa Marszałkowska 58” ; pieczęć „Fischer, Księgarnia i Skład Nut, Łódź”</p>

L.P.	Numer katalogowy Mickiewiczówny	Opis bibliograficzny
81	XXII/8	<p>Tosti, Francesco Paolo (1846–1916): <i>Ninon</i> [na głos i fortepian], tłum. P. Maszyńskiego. – Warszawa: Ferdinand Hösicke (C. Witanowski, Oboźna 9 w Warszawie), [1900] . – 7 stron ; 32 cm. – (Z Albumu Marcelliny Kochańskiej, B. Donadio, A. Barbi i Innych. Zbiór Najpiękniejszych Śpiewów z Towarzyszeniem Fortepianu ; 17) . – Znak wyd. F 19 H.</p> <p>Proweniencja: wpis „Ada Sari”.</p> <p>Odcisk pieczęci „Libraire et Magazine de Musique, Gebethner i Wolff, Varsovie”.</p> <p>Biblioteka aMuz, nr inw. N 46233; sygn. 78(0.068) Tosti FP – Ninon BN, sygn. Mus.III.165.276</p>
82		<p>Tosti, Francesco Paolo (1846–1916): <i>Ninon</i>, muzyka J. Paolo Tosti ; słowa St. Woźnickiej. – Warszawa ; Kijów : L. Idzikowski ; Warszawa: Wydawnictwo Muzyczne „Lira Polska”, [1923] ([Warszawa] : Sztych. K. Drzewiecki). – 7 stron ; 35 cm. – (Tęsknoty, dumki i pieśni, które się nie starzeją ; 11). – Znak wyd. W. 123 M.</p> <p>Proweniencja: podpis „własność: Jerzego de Larzac” ; pieczęć „K. Szadkowski skład nut, Warszawa Marszałkowska 58”</p> <p>Biblioteka aMuz, nr inw. N 46232; sygn. 78(0.068) Tosti FP – Ninon BN, sygn. Mus.III.150.339</p>
83		<p>Tosti, Francesco Paolo (1846–1916): <i>O gdybyś była kwieciami bzu = O wär mein Lieb der Fliederbusch</i>, muzyka J. Galla. <i>Z ostatnim pocałunkiem = L'ultimo bacio</i>, muzyka Paoli Tostiego. <i>Dumka</i>, muzyka Abta ; słowa W. Rapackiego (syna). – Warszawa: nakładem Redakcyi Echa Muzyczn. Teatr. i Artystyczn. Rajchman i Frenkler, cenzura 1890 (Warszawa: Litografja i Sztych. nut S. Orgelbranda). – Strony 420-425 ; 33 cm. (Bezplatny Dodatek ; do No. 335). – Znak wyd. R 92 F – R 94 F.</p> <p>Proweniencja: podpis „własność: Jerzego de Larzac”, parafka „JLarzac” i podpis „Jerzy de Larzac, bar.” ; pieczęć „K. Szadkowski, Skład nut, Warszawa, Marszałkowska [nr nieczytelny]”</p>
84		<p>Tosti, Francesco Paolo (1846-1916): <i>Pieśń pożegnania = (Chanson de l'adieu)</i>, muzyka J. P. Tosti, słowa polskie J-y D. – Warszawa: Gebethner i Wolff, [między 1910 i 1919] (Warszawa: Druk. i Lit. Jana Cotty). – 5 stron ; 31 cm. (Kłosa z Naszej i Obcej Niwy ; 110). – Znak wyd. G 3198 W.</p> <p>Proweniencja: parafka „JLarzac” i podpis „własność: Jerzego de Larzac” ; pieczęć „Mieczysław Nałęcz Grąbczewski, ul. Zielna 3 m 12” ; na okładce pod tytułem „Pieśń pożegnania” dopisek „Skoneckiego i Panufnika” wykonany ołówkiem.</p> <p>BN, sygn. Mus.III.105.102</p>

L.P.	Numer katalogowy Mickiewiczówny	Opis bibliograficzny
85		<p>Tosti, Francesco Paolo (1846–1916): <i>Umrzećbym rad...</i> = (<i>Vorrei morire!</i>...) : melodya : (Ricordo di Londra the Guards Waltz), muzyka F. Paolo Tosti ; słowa polskie R. Nowiny. – Warszawa: Gebethner i Wolff, [po 1924] (Warszawa: Zakł. Graf. B. Wierzbicki i S-ka). – 7 stron ; 34 cm. – (Menestrel ; No. 14). – Na okładce wykaz tytułów z serii „Lira : Zbiór Śpiewów Obcych Kompozytorów na Jeden i Dwa Głosy. Serja I”. Znak wyd. G 3238 W.</p> <p>Proweniencja: podpisy „Mieczysław Nałęcz-Grąbczewski” lub „Miecz. Nałęcz-Grąbczewski”, pieczętki „Mieczysław Nałęcz Grąbczewski, ul. Zielna 3 m 12” ; podpis „własność: Jerzego de Larzac” i parafka „Jlarczyk”</p>
86		<p>Troschel Wilhelm (1823–1887): <i>Modlitwa do Boga</i>, śpiew religijny na śpiew i fortepian lub organ. – Warszawa: Gebethner i Wolff (Druk. i Lit. Jana Cotty w Warszawie), [po 1913] . – 5 stron ; 34 cm. – (Caecilia. Serja I. ; 103) . – Znak wyd. G 3622 W.</p> <p>Proweniencja: podpis „J. de Larzac” (egzemplarz N 46210). Pieczęć „Kuncewicz i Hofman dawniej St. Sadowski, Księgarnia i Skład Nut, Warszawa: Marszałkowska 31” (egzemplarz N 46209).</p> <p>Biblioteka aMuz, nr inw. N 46209 ; N 46210 ; sygn. 78(0.068) Trosc W – Modli</p>
87	I/40	<p>Troschel Wilhelm (1823–1887): <i>Mój kwiatek</i>, romans [na głos i fortepian], wiersz M.B. Antoniewicz, Warszawa: Gebethner i Wolff (Druk. i Lit. Jana Cotty w Warszawie), [po 1910]. 7 s. ; 34 cm. (Utwory Muzyczne Wilhelma Troszla. Śpiewy z Towarzyszeniem Fortepianu ; No. 25). Znak wyd. G. 3624 W.</p> <p>Proweniencja: wpis „Ada Sari”.</p> <p>Biblioteka aMuz, nr inw. N 46214; sygn. 78(0.068) Trosc W – Mójkw BN, sygn. Mus.III.86.572</p>
88		<p>Verdi Giuseppe (1813–1901): <i>Aida</i>: aria Aidy z I aktu opery [na sopran z towarzyszeniem fortepianu], sł. pol. P. Maszyńskiego. – Warszawa: Gebethner i Wolff (druk, Zakł. Graf. B. Wierzbicki i S-ka), [1912–1915] . – 9 stron ; 34 cm. – (Opera w Salonie : Wyjątki z Oper Polskich, Włoskich, Francuskich i Niemieckich ; No. 24) . – Znak wyd. G 1514 W.</p> <p>Proweniencja: parafka „H. Mick[iewiczówna]”.</p> <p>Biblioteka aMuz, nr inw. N 47530; sygn. 78(0.068) Verdi G – Aida I/Ritor BN, sygn. Mus.III.149.365</p>

L.P.	Numer katalogowy Mickiewiczówny	Opis bibliograficzny
89		<p>Verdi Giuseppe (1813–1901): <i>Aida</i>: Romanza <i>O cieli azzurri</i> (atto terzo) : soprano, G. Verdi ; słowa polskie P. Maszyńskiego. – Warszawa: Gebethner i Wolff, [między 1899 i 1907] (Warszawa: Druk. i Lit. Jana Cotty). – 9 stron ; 34 cm. – (Opera w Salonie : Wyjątki z Oper Wyjątki z Oper Polskich, Włoskich, Francuskich i Niemieckich ; 25). – Znak wyd. G. 1515 W.</p> <p>Proweniencja: parafka „H. Mick”.</p> <p style="text-align: right;">Biblioteka aMuz, nr inw. N 47532; sygn. 78(0.068) Verdi G – Aida III/Ociel</p>
90		<p>Verdi Giuseppe (1813–1901): <i>Bal maskowy = Un ballo in maschera</i> : scena i arija (baritone) : Atto III. Seguito della scena I, G. Verdi. – Warszawa: nakład i własność Gebethner i Wolff, [po 1919⁷⁶] (Warszawa: Zakł. Graf. B. Wierzbicki i S-ka). – 9 stron ; 34 cm. – (Opera w Salonie : Wyjątki z Oper Polskich, Włoskich, Francuskich i Niemieckich na Rozmaite Głosy oraz Duety z Towarzyszeniem Fortepianu ; Nr 26). – Znak wyd. G 1516 W.</p> <p style="text-align: right;">BN, sygn. Mus.III.87.241</p> <p>Dzieło współoprawne⁷⁷:</p> <p>Verdi Giuseppe (1813–1901): <i>Un ballo in maschera</i> : Cantabile: <i>Alla vita che t'arride</i> (Renato), di Verdi. – Milano : proprietà G. Ricordi & C. Editori-Stampatori, [1890⁷⁸]. – 4 strony ; 34 cm. – Znak wyd. 54453.</p> <p>Proweniencja: podpis „własność: Jerzego de Larzac” ; parafka „Ilarzac” ; pieczęćki „Mieczysław Nałęcz Grąbczewski, ul. Zielna 3 m 12” i „M. Nałęcz-Grąbczewski” ; pieczęćki „Leon Idzikowski Skład Nut, Warszawa, Marszałkowska 119” i „Skład Nut i Księgarnia Leon Idzikowski, Warszawa, Marszałkowska 119, tel. 824-61”</p>
91		<p>Verdi Giuseppe (1813–1901): <i>Ernani, scena e romanza, arija w grobach</i>, [na głos i fortepian], sł. F. Piave. – Warszawa: nakład i własność wydawców Gebethner i Wolff, [między 1905 i 1908] . – 5 stron ; 30 cm. – (Opera w Salonie. Wyjątki z Oper Polskich, Włoskich, Francuskich i Niemieckich ; No. 142) . – Znak wyd. G. 4111 W.</p> <p>Proweniencja: podpisy „J. de Larzac” i „M. Sileński”.</p> <p style="text-align: right;">Biblioteka aMuz, nr inw. N 47528; sygn. 78(0.068) Verdi G – Ernan BN, sygn. Mus.III.154.089</p>

76 Datowanie na podstawie wykazu filii Gebethnera i Wolffa.

77 Oba druki złączono wspólną obwolutą i skleiono taśmą.

78 IMSLP, Plate numbers, [online] <https://imslp.org/wiki/Ricordi> [dostęp 01.04.2024].

L.P.	Numer katalogowy Mickiewiczówny	Opis bibliograficzny
92		<p>Verdi Giuseppe (1813–1901): <i>Traviata. Violetta : (Di provenza il mar = Kto rodzinnych twoich stron)</i>, G. Verdi. – Warszawa: nakład i własność wydawców Gebethner i Wolff, [1905]. – 7 stron ; 32 cm. – (Zbiór Ulubionych Śpiewów : Ułożonych na Mezzo-Sopran : z Ułatwionym Towarzyszeniem Fortepianu : Wilhelma Troschel : Artystę Opery ; 48). – Znak wyd. G. 3699 W.</p> <p>Proweniencja: pieczęć „Stanisław Dąbrowski, prof. Państw. Szkoły Muzycznej w Warszawie”</p> <p>Biblioteka aMuz, nr inw. N 47562; sygn. 78(0.068) Verdi G – Travi 2/Ger</p>
93		<p>Vertinskij, Aleksandr Nikolaewič (1889–1957): <i>Brazylijski krążownik = Brazil'skij krejcer</i>, muz. Al. Wertyńskiego ; słowa Igora Siewierianina, słowa polskie Andrzeja Własta. – Warszawa: nakład i własność Gebethnera i Wolffa, [po 1922] (Warszawa: Zakł. Graf. B. Wierzbicki i S-ka). – 5 stron ; 35 cm. – (Nowe Pieśni Pierrotta : Słowa Rosyjskie i Polskie = Nouvelles Chansons de Pierrot avec Paroles Polonaises et Russes ; Nr 4). – Znak wyd. G 6472 W.</p>
94		<p>Wagner Richard (1813–1883): <i>I maestri cantori di Norimberga</i>. No. 13bis, <i>Walters Preislied</i>, R. Wagner. – Warszawa: Gebethner i Wolff (Moscou: Lit. W. Grosse à Moscou Miljnicoff per prop. maison), cenz. 1893 [między 1899 i 1907⁷⁹]. – 7 stron ; 35 cm. – (Opera w Salonie. Wyjątki z Oper Polskich, Włoskich, Francuskich i Niemieckich = L'Opera au Salon : Airs d'Operas à Une et Deux Voix avec Piano ; 30) . – Znak wyd. G. 1520 W.</p> <p>Proweniencja: parafka „J.Larzac”.</p> <p>Biblioteka aMuz, nr inw. N 47731; sygn. 78(0.068) Wagne R – Śpiew/Wal</p>
95	I/25	<p>Walter, Edmund (1872–1951): <i>A kiedy będziesz moją żoną...</i> : pieśń z towarzyszeniem fortepianu [na mezzosopran], Edmund Walter ; słowa K. Tetmajera. – Warszawa: nakład i własność wydawców E. Wende i Spółka, cenzura 1917 (Warszawa: Lit. J. F. Konarzewski i J. Mękarski). – 3 strony ; 34 cm. – (Primadonna ; No. 106). – Znak wyd. E 1067 W.</p> <p>Proweniencja: pieczęć „Skład Nut i Księgarnia, Bolesław Hofman, Łódź, ul. Piotrkowska 61, Tel. 106-44” ; Ed. Keil, Księgarnia Pabjanice</p> <p>BN, sygn.: Mus.III.161.325</p>

⁷⁹ Datowanie na podstawie filii Gebethnera i Wolffa: Łódź ulica Piotrowska No. 46. Na awersie okładki numery serii 1–30.

L.P.	Numer katalogowy Mickiewiczówny	Opis bibliograficzny
96	XVIII/17	<p>Warunkiewicz, Jan: <i>Usta-korale mi daj</i> : pieśń odwieczna na głos męski lub żeński, do słów własnych Jana Warunkiewicza. – Warszawa: Jan Warunkiewicz, copyright 1922 (Warszawa: Lit. J. Konarzewski i J. Mękarski w Warszawie). – 3 strony ; 33 cm. – Znak wyd. J W.</p> <p>Proweniencja: dedykacja „Tw. P. Umberto Macnez w serdecznym upominku z prośbą o poparcie. [...] 28 XI 31. JWarunkiewicz” ; notatka „Zamiast wstępu gra się sam akompaniament (bez melodji), pianissimo con moderatore, od taktu 3go do 15go, później normalnie od taktu 1go. LW”.</p> <p style="text-align: right;">BN, sygn. Mus.III.165.925 ; Mus.III.70.967</p>
97	XVIII/4	<p>Wertheim, Juliusz (1880–1928): <i>Czarne motyle</i> : pieśń na 1 głos i fortepian, Juljusz Wertheim ; słowa Zdzisława Dębickiego. – Warszawa: nakład i własność wydawców Gebethner i Wolff ; Kraków: G. Gebethner i S-ka, 1910. 3 strony ; 32 cm. – Znak wyd. G 4713 W.</p> <p>Proweniencja: pieczęć „Leon Idzikowski, Skład Nut, Warszawa, Marszałkowska 119” ; podpis „Marian Woźniczko”</p> <p style="text-align: right;">BN, sygn. Mus.III.92.129</p>
98		<p>Wilkomirski, Kazimierz (1900–1995): <i>5 pieśni</i> na głos i fortepian, Kazimierz Wilkomirski. – Warszawa: Wydawnictwo Muzyczne Agencji Autorskiej, copyright 1980 ([Warszawa] : Druk. PZCHO). – 29 stron ; 30 cm. – (Polska Muzyka Wokalna).</p> <p>Proweniencja: odręczna dedykacja „Kochanej Pani Profesor od największej „zmyr ziemi gdańskiej” czyli od Rapkiewiczówny, Gdańsk 14.10.81 r.”</p> <p style="text-align: right;">Biblioteka aMuz, nr inw. N 47012; sygn. 784.3 Wiłko K – 5 Pieśń BN, sygn. Mus.III.108.764</p>
99	XXVIII/7	<p><i>Zbiór piosenek radzieckich</i>, tłumaczył Czesław Tarczyński. – Warszawa: Wojewódzki Ośrodek Instrukcyjno-Metodyczny Pracy Kulturalno-Oświatowej ; Warszawski Zarząd Wojewódzki Towarzystwa Przyjaźni Polsko-Radzieckiej, 1966 ([Miejsce nieznanne] : Druk PUR „Reklama”). – 23 strony ; 30 cm. – Na okładce „Piosenka radziecka”.</p> <p>Proweniencja: sygnatura „H. Mickiewiczówna”</p>
100	I/64	<p>Żeleński, Władysław (1837–1921): <i>Trzy pieśni do słów Zofii Ułaszyńówny</i>. No. 3, <i>Dumka, Płyną wonie czeremchowe</i>, utworu Władysława Żeleńskiego. – Kijów ; Warszawa: Leon Idzikowski ; [1912⁸⁰] (Warszawa: Lit. C. Witanowski Oboźna 9). – 5 stron ; 35 cm. – Znak wyd. L 3582 I.</p> <p>Proweniencja: sygnatura „Ada Sari” ; notatka „dla m.sopr.” ; dedykacja kompozytora dopisana tuszem ręką W. Żeleńskiego do dedykacji z druku „A jakże i to także, WŻeleński”</p>

80 Léon Idzikowski, Plate Numbers [w:] IMSLP, [online] https://imslp.org/wiki/L%C3%A9on_Idzikowski [dostęp 17.4.2024].

Bibliografia

Źródła nutowe niewymienione w katalogu H. Mickiewiczówny

- Campana F., *Powiedz, że kochasz = Dimmi che m'ami* : duet na sopran i tenor lub na dwa sopran, Warszawa: „Lira Polska”, [nie po 1926] (Warszawa: Lit. J. F. Konarzewski i J. Mękowski ; Druk Tytus Talikowski). 7, [1] strona ; 34 cm. (Teśknoty, Dumki i Pieśni, Które Się Nie Starzeją ; 21). Znak wyd. L. 222 P.
- Gibs J., *Górk baby* : one-step, słowa Inwałdzkiego ; muz. Joe Gibs. Warszawa: Wydawnictwo „Lira Polska”, copyright 1926 (Warszawa: Lit. J. Konarzewski i J. Mękowski). 5, [1] strona : ilustracje kolorowe ; 35 cm.
- Karasiński Z., *Jeszcze jeden raz : najnowsze tango z teatru „Morskie Oko”*, Warszawa: M. Arct, 1933 (Szytych. J. Rynczak : Lit[ogr.] „Fletnia”).
- Kwieciński T., *Nowa wiosna : walc angielski*, słowa E. Żyromirskiego, Warszawa: Wydawnictwo Eugeniusza Kuthana, 1949 [w:] Biblioteka Polskiej Piosenki, [online] [https://bibliotekapiosenki.pl/publikacje/Kwiecinski_Tadeusz_Nowa_wiosna_walc_angielski_\(Na_fortepian\)](https://bibliotekapiosenki.pl/publikacje/Kwiecinski_Tadeusz_Nowa_wiosna_walc_angielski_(Na_fortepian)) [dostęp 20.3.2024].
- Lachman W., *Sztandary polskie w Kremlu = Les etendars polonais au Kremlin* : chór mieszany, muzyka Waław Lachman ; słowa M. Romanowskiego. Warszawa ; Kijów: Leon Idzikowski ; Warszawa: Lira Polska, 1923. 5 stron ; 27 cm. Znak wyd. W. 127 M.
- Lotar E., *W mrok spowita drzemie puszt* : tango-czardasz, słowa i muzyka Eugeniusz Lotar, Katowice: Wydawnictwo „Universum”, cop. 1947, [online] https://www.abebooks.com/servlet/BookDetailsPL?bi=4853606518&searchurl=n%3D200000135%26sortby%3D17%26tn%3Dtango&cm_sp=snippet_-_srp1_-_title17 [dostęp 1.4.2024].
- Markowski J., *Marsz Mokotowa : pieśń powstańców Warszawy z 1944 r.*, Warszawa: J. Rynczak, cop. 1948 (W-wa, Stalowa 26: Lit. St. Rynczak).
- Nasze piosenki : 20 piosenek dla dzieci i młodzieży*. Cz. 2, wybór Stefan Śledziński, Warszawa: Wydawnictwo Muzyczne Agencji Autorskiej, 1977.
- Niziński E., *Twe lzy* : tango, muzyka: E. Nizińskiego ; słowa: L. Ziółka, Katowice: Wydawnictwo „Universum”, [1946], [online] <https://wankosmos.pl/twe-lzytango-ziolek-nizinski-1946,5,pl,168,1,5002.html> [dostęp 1.4.2024].
- Oberfeld K., *Nimba* : tango : piosenka kabaretowa, słowa Ludomira Skórewicza ; muzyka Kazimierza Oberfelda, Warszawa: Wydawnictwo „Lira Polska” ; Warszawa [i pozostałe]: składy główne Gebethner i Wolff, copyright 1925 (Warszawa: Lit. J. F. Konarzewski i J. Mękowski : sztych. K. Drzewiecki). 5, [1] strona ; 34 cm.
- Ochorowicz M., *Zakopane : foxtrot*, Warszawa ; Kraków: Wydawnictwo E. Kuthana, 1949 [w:] Biblioteka Polskiej Piosenki, [online] https://bibliotekapiosenki.pl/publikacje/Zak_Czeslaw_Zakopane_fox-trot [dostęp 20.3.2024].
- Sygietyński T., *Szesnaście piosenek Państwowego Zespołu Ludowego Pieśni i Tańca Mazowsze* : na głos i fortepian, Warszawa: „Czytelnik”, 1952.

Śpiewnik pieśni górniczych, zebrał Adolf Dygacz; kartę tytułową oraz ilustrację wykonał Mieczysław Serwin-Oracki; nuty wykonał Władysław Lewandowski, Stalinogród: Wydawnictwo „Śląsk”, 1956 (Bytom: Drukarnia Techniczna) [w:] Biblioteka Polskiej Piosenki, [online] https://bibliotekapiosenki.pl/publikacje/Dygacz_Adolf_Spiewnik_piesni_gornicznych [dostęp 1.4.2024].

Wars H., *Jak pani się ten pan podoba?* : fox-trot, Warszawa: F. Grąbczewski, copyright 1928 (Warszawa : Wydawnictwo Muzyczne „Lira Polska” (litografia) ; St. Rynczak (pisał)). [w:] Biblioteka Polskiej Piosenki, [online] [https://bibliotekapiosenki.pl/publikacje/Wars_Henryk_Jak_pani_sie_ten_pan_podoba_fox-trot_\(wyd_F_Grabczewski\)](https://bibliotekapiosenki.pl/publikacje/Wars_Henryk_Jak_pani_sie_ten_pan_podoba_fox-trot_(wyd_F_Grabczewski)) [dostęp 14.1.2025].

Zugariew M., *List bez odpowiedzi* : tango, słowa Lipski – Szlengel, Warszawa: Wydawnictwo Synkopa, cop. 1936.

Źródła pozostałe:

„Psyche. Dwutygodnik ilustrowany poświęcony badaniom zjawisk psychicznych”, red. i wyd. Kazimierz Kuszell, druk Rogowicz i S-ka, Warszawa 1912, [online] <http://www.tradycjaezoteryczna.ug.edu.pl/node/586> [dostęp 17.10.2023].

„Rocznik polskiego przemysłu i handlu” 1938, R. 6, poz. 13326.

„Urzędowy Wykaz Druków Nieperjodycznych Wydanych na Terenie Rzeczypospolitej Polskiej” R. 2, nr 4 (9 lutego 1929).

Archiwum Akt Nowych, Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego w Warszawie: Drukarnia nr 3 Spółdzielni Wydawniczo-Oświatowej „Czytelnik” w Krakowie. Paszport techniczno-produkcyjny za 1951 r. jednostka 2/274/0/55/10899, [online] <https://www.szukajwarchiwach.gov.pl/jednostka/-/jednostka/15699197> [dostęp 18.10.2023].

Biuletyn Związku Autorów, Kompozytorów i Wydawców 1918-1948, Warszawa 1948.

Katalog wydawnictw : lipiec 1948, Warszawa: Spółdzielnia Wydawniczo-Oświatowa „Czytelnik”, [1948] [w:] Polona.pl [online] <https://polona.pl/preview/e92bf15e-6d-17-4961-8271-456ea3bca76a> [dostęp 16.03.2024].

Katalog wydawnictw własnych i komisów, Łódź: Spółdzielnia Wydawnicza „Czytelnik”, [1946] (Łódź : Druk. „Książka”), [w:] Polona.pl [online] <https://polona.pl/preview/ca04b82d-8c45-4c74-b0e4-59af7d0168cf> [dostęp 16.03.2024]

Katalog Wydawnictwa Eugeniusza Kuthana, Warszawa – Kraków, Warszawa: Wydawnictwo E. Kuthana, druk. 1948 [w:] Polona.pl, [online] <https://polona.pl/preview/c01fab-23-04e8-4195-8924-fd04e889a28d> [dostęp 19.10.2023].

Magnetofon „Melodia” : instrukcja serwisowa, Warszawa: Zakłady Radiowe im. Marcina Kasprzaka, 1961 (Warszawa: Przedsiębiorstwo Usług Reklamowych „Reklama”).

Księgarnia S. Arcta poleca między innymi następujące książki i nuty, Warszawa: Księgarnia S. Arcta, 1947 (Warszawa: Druk. Chłopska Spółdz. Wyd.).

Pamiętnik 50-letniej działalności Związku Zawodowego Pracowników Handlowych Przemysłowych i Biurowych Rzeczypospolitej Polskiej, poprzednio Towarzystwa Wzaj. Po-

mocy Pracowników Handlowych i Przemysłowych m. Warszawy 1884–1934, Warszawa 1934.

Paweł Buczyński (1953–2015) [w:] *Warszawskie Spotkania Muzyczne*, [online] https://wsm.art.pl/?page_id=6325 [dostęp 23.10.2023].

Uchwała Rady Ministrów z dnia 20 listopada 1948 roku w sprawie połączenia Robotniczej Spółdzielni Wydawniczej „Prasa”, Spółdzielni Wydawniczej „Książka” i Spółdzielni Wydawniczej „Wiedza”, „Monitor Polski” 1948, nr 79, poz. 696, [online] <https://tiny-url.com/yc3sbmf9> [dostęp 18.10.2023].

Witold Kalicki „Defilada”, 1948 r. [w:] *Galeria Żak, sztuka i antyki*, [online] <https://galeriazak.pl/pl/p/Witold-Kalicki-%E2%80%9EDefilada%2C-1948-r./3748> [dostęp 20.03.2024].

Zakład Litograficzny – Stanisław Rynczak, Warszawa. Orzeczenie, protokoły z załącznikami [w:] AAN, Ministerstwo Finansów w Warszawie, sygn. 2/318/0/23.10/26/4086.

Opracowania:

Bibliografia Polska 1901–1939. T. 3, Bol–Ce, pod red. J. Wilgat, B. Dobrzyńskiej i I. Olszewskiej, Warszawa 1993.

Fuksiewicz M., *Kuthan Eugeniusz* [w:] *Słownik pracowników książki polskiej. Suplement*, pod red. I. Treichel, Warszawa 1986, s. 116.

Gajewski S., *Stowarzyszenie Robotników Chrześcijańskich w Królestwie Polskim*, „Roczniki Humanistyczne” 1982, T. 30, zesz. 2, s. 103–130.

Gawęcka K.I., *Halina Mickiewiczówna. Ciepło głosu i serca*, Gdańsk 2022.

Kłossowski A., *Tradycje polskich organizacji księgarskich*, Warszawa 1984.

Pawłowski E., *Książka Adresowa Zakładów Graficznych w Rzeczypospolitej Polskiej zawierająca szczegółowe informacje o wszystkich drukarniach i ich specjalnościach wytwórczych*, Poznań 1926.

Pieczętkowski F., [Arct] *Stanisław Jan* [w:] *Słownik pracowników książki polskiej*, pod red. I. Treichel, Warszawa 1972, s. 17.

Pokorna-Ignatowicz K., *Robotnicza Spółdzielnia Wydawnicza „Prasa–Książka–Ruch” w polskim systemie medialnym*, Kraków 2016.

Prokopowicz M., Spóz A., Pigła W., *Biblioteki i zbiory muzyczne w Polsce. Przewodnik*, Warszawa 1998.

Sitarz A., *W cieniu Polskiego Wydawnictwa Muzycznego. O kilku polskich wydawnictwach prywatnych działających w dziedzinie muzyki po II wojnie światowej do początku lat pięćdziesiątych* [w:] *Muzykolog wobec świadectw źródłowych i dokumentów. Księga pamiątkowa dedykowana profesorowi Piotrowi Poźniakowi w 70. rocznicę urodzin*, red. Z. Dobrzańska-Fabiańska, Kraków 2009, s. 335–351.

Słownik muzyków polskich. T. 1: A–Ł, red. J.M. Chomiński, Kraków 1964.

Staśko-Mazur K., *Oprawa graficzna piosenek popularnych Władysława Szpilmana jako świadectwo praktyk artystyczno-wydawniczych i przemian w projektowaniu okładek*, *Prace Kulturoznawcze* 25, nr 2/2021, s. 33–65.

Ścibisz-Borecka J., *Trzy pokolenia*, praca dyplomowa napisana pod kierunkiem wykł. H. Mickiewicz, Gdańsk 1976.

Walkusz M., *Warszawskie druki muzyczne wydane w latach 1875–1918, przechowywane w gdańskich bibliotekach*, rozprawa doktorska przygotowana pod kierunkiem dr hab. Jacka Puchalskiego, Warszawa 2019.

Wy-twórcy książek. Historia społeczności wydawniczej w czasach PRL-u, pod red. J. Mrowczyka, Kraków 2023.

Strony internetowe:

Antykwarjat Warszawa, [online] <https://antykwarjatwaw.pl/producent/spoldzielnia-wydawnicza-ksiazka> [dostęp 18.10.2023].

Benedykt Konowski, [online] <https://zaiks.org.pl/artykuly/2021/styczen/benedykt-konowski> [dostęp 23.10.2023].

Historia Narodowego Centrum Kultury, [online] <https://www.nck.pl/institucja/o-nck> [dostęp 23.10.2023].

Hoesick [w:] International Music Score Library Project, [online] <https://imslp.org/wiki/Hoesick> [dostęp 22.03.2024].

Joachim Olkuśnik [w:] Culture.pl, [online] <https://culture.pl/pl/tworca/joachim-olkusnik> [dostęp 15.1.2025].

Książka i Wiedza, [online] <http://kiw.com.pl/> [dostęp 18.10.2023].

Léon Idzikowski, Plate Numbers [w:] IMSLP, [online] https://imslp.org/wiki/L%C3%A9on_Idzikowski [dostęp 17.04.2024].

Muzeum Karykatury im. Eryka Lipińskiego, [online] <https://www.muzeumkarykatury.pl/index.php/pl/o-muzeum/eryk-lipinski> [dostęp 20.03.2024].

O festiwalu [w:] Międzynarodowy Festiwal i Konkurs Sztuki Wokalnej im. Ady Sari, [online] <https://adasari.pl/o-festiwalu> [dostęp 24.10.2023].

Ricordi [w:] IMSLP, Plate numbers, [online] <https://imslp.org/wiki/Ricordi> [dostęp 01.04.2024].

Spółdzielnia Wydawnicza „Czytelnik” [w:] Culture.pl, [online] <https://culture.pl/pl/miejsce/spoldzielnia-wydawnicza-czytelnik> [dostęp 18.10.2023].

Spółdzielnia Wydawnicza „Czytelnik”: O nas, [online] <https://czytelnik.pl/pl/i/O-nas/8> [dostęp 18.10.2023].

Synkopa – Klub Miłośników Piosenki (czasopismo) [w:] *Polski big-beat i nie tylko*, [online] <https://polskibigbitinietylko.blogspot.com/2022/07/synkopa-klub-miosnikow-piosenki.html> [dostęp 19.03.2024].

Tamka, [online] https://www.warszawskiedrukarnie.pl/?page_id=411 [dostęp 16.3.2024].

Władysław Lewandowski [w:] Encyklopedia Teatru Polskiego, [online] <https://encyklopediateatru.pl/osoby/46751/wladyslaw-lewandowski> [dostęp 01.04.2024].

Wydawnictwa Artystyczne i Filmowe Spółka z o.o. [w:] *Encyklopedia PWN*, [online] <https://tinyurl.com/4xufxbft> [dostęp 18.10.2023].